

בית משפט לתביעות קטנות בנוף הגליל-נצרת

א' אלול תשפ"ד, 04 ספטמבר 2024

ת"ק 51455-06-24 חלונג'י נ' חברת הנסיעות והתירות נצרת בעמ

תיק חיצוני :

לפני כבוד הרשם הבכיר סולימאן עאמר

התובע

נגד

חברת הנסיעות והתירות נצרת בע"מ

הנתבעת

פסק דין

1. התובע הגיש כנגד הנתבעת תובענה כספית ע"ס 6,500 ₪. לטענתו, הוא השתמש ומשתמש בשירות הנתבעת המפעילה קווי תחבורה ציבורית, ובפיו טענות שונות כנגדה בגין אי עזירה בתחנות, הפעלת אוטובוסים ישנים ותקולים, עיכובים בביצוע הנסיעות ושיבוץ נהגים חדשים שאינם מכירים את מסלולי הנסיעות.
2. לאחר שעיינתי בכתב הטענות ושמעתי את הצדדים ועדיהם, הגעתי למסקנה, כי יש לקבל את התביעה בחלקה. אפרט להלן את טעמי.
3. טענות התובע בעניין קו 833: לטענת התובע הנתבעת מפעילה את אותו הקו מנוף הגליל לת"א ובכיוון ההפוך, ובפיו טענות בנוגע לאיכות האוטובוסים אותם מעמידה הנתבעת להפעלת אותו הקו. בין היתר, טען התובע, כי המדובר באוטובוסים ישנים שחלק מהמכלולים שלהם כגון, המיזוג, השמשיות, עמדות ההטענה תקולות או שאינן קיימות. נוסף לזאת, היו בפיו טענות בעניין איחורים בהגעה לתחנות הנמצאות במסלול הקו ובהן האוטובוס עוצר, וכן בעניין בקיאות הנהגים בביצוע אותו הקו, לרבות אי עזירה בתחנות בהן אמור לעצור או עזירה בתחנות שהעצירה בהן הינה בניגוד לתנאי הרישיון.
4. במסגרת כתב תביעתו פירט התובע אודות מספר אירועים נקודתיים והמתייחסים לאותו הקו, תוך פירוט תאריך ושעת הגעת האוטובוס אגב התייחסות לטענות שבפיו בכל מקרה ומקרה. אפרט במקצת האירועים.
5. התובע התייחס לאוטובוס שהפעיל את אותו הקו מנוף הגליל לת"א ביום 5.12.23 בשעה 11:00 וכן למת"א לנוף הגליל באותו היום בשעה 18:05, כאשר לטענתו המדובר באוטובוס ישן שבו המיזוג לא עבד, נקודות ההטענה במושבים לא פעלו והנהג עצר את הנסיעה סמוך לצומת "מוסמוס" על מנת לבדוק את תקינות הגלגלים הקדמיים; דוגמא נוספת, הינה מקרה איחור של כשעה בהגעת האוטובוס של אותו הקו בתאריך 6.2.24 שעה 18:00 מת"א לנוף הגליל, כאשר, הוא ואחייניתו המתינו בקור והגשם, והאוטובוס שהגיע היה ישן, לא נשא שילוט בדבר מספר הקו,

בית משפט לתביעות קטנות בנוף הגליל-נצרת

א' אלול תשפ"ד, 04 ספטמבר 2024

ת"ק 51455-06-24 חלונגי נ' חברת הנסיעות והתירות נצרת בעמ

תיק חיצוני :

- 1 ובין היתר, המיזוג לא פעל בו, מושביו היו מלוכלכים והתאורה הפנימית לא פעלה. בעניין אירוע
- 2 זה הודתה הנתבעת בכתב הגנתה, כי בשל נסיבות חיצוניות שאינן תלויות בה "היה איחור קל
- 3 בביצוע הנסיעה" (סעיף 14 לכתב ההגנה); מקרה נוסף, אירע לטענת התובע ביום 5.3.24, שבו
- 4 האוטובוס של השעה 19:00 מת"א לנוף הגליל הגיע באיחור של שעה, ובזמן ההמתנה לאוטובוס
- 5 הוא יצר קשר עם מוקד השירות של הנתבעת ונמסר לו, כי האוטובוס מאחר בשל תאונה בדרך.
- 6 גם כאן טען התובע כי האוטובוס היה ישן ולא נוח.
- 7
- 8 6. טענות התובע בנוגע למקרה מיום 7.4.24 בעניין קו 58 מנצרת לסכנין: בעניין אותו המקרה טען
- 9 התובע, כי עת המתין לאותו הקו בתחנת סנט ג'וזף בנצרת, נהגת האוטובוס לא עצרה בתחנה
- 10 ומשום כך הוא נאלץ לנסוע בקו אחר לכיוון עכו, לרדת בתחנת ביניים בסמוך לשפרעם ומשם
- 11 להחליף אוטובוס לכיוון סכנין.
- 12
- 13 7. לטענת התובע כתוצאה מכך, נגרמו לו עיכוב בהגעה ליעדו, עוגמת נפש ואף נאלץ לשבור את הצום
- 14 מוקדם מהצפוי, תוך שהסביר כי באותה התקופה היה חודש הרמדאן.
- 15
- 16 8. גרסתו של התובע הותירה עליי רושם חיובי ביותר. כאמור לעיל, במסגרת כתב תביעתו פירט
- 17 התובע אודות אירועים נקודתיים שחווה ולהם היה עד. כך גם, במהלך הדיון שהתקיים - על כל
- 18 חלקיו - התרשמתי מהתובע לטובה ולחיוב, אשר העיד על עצמו, כי אינו מחזיק ברישיון נהיגה,
- 19 והוא עושה שימוש בתחבורה הציבורית באופן תדיר ובמשך שנים, ותלונותיו נובעות מהצורך כי
- 20 אותו השירות שיקבל יהיה טוב, הולם ואיכותי.
- 21
- 22 9. חלק מטענותיו של התובע נמסרו לנתבעת בזמן אמת, ובחלקם היא הודתה במסגרת כתב הגנתה.
- 23 כך גם, לחלק מהמקרים הגיש התובע תלונות כנגד הנתבעת למשרד התחבורה ובשלב מסוים אף
- 24 הוזמן לפגישה אצל הנתבעת, שבמהלכה הוצע לו פיצוי כספי בשיעור 700 ₪, ונתבקש ע"י מנהל
- 25 פניות הציבור לדווח לו באופן אישי אודות מקרים שבהם הוא נתקל, והוא עשה כן (העתק
- 26 ההודעות ששלח התובע צורפו בעמ' 24 ו-28 לכתב התביעה).
- 27
- 28 10. בנוגע לאירועים אותם הכחישה הנתבעת, היא נמנעה מלהביא ראיות לכך. היא לא העידה את
- 29 הנהגים שהסיעו את האוטובוסים בתאריך בהם נקב התובע, כך גם לא הביאה ראיות ולא העידה
- 30 בני סמכא מטעמה, היכולים להזים ולסתור את טענות התובע, בין השאר, אודות חדישות
- 31 האוטובוסים שהפעילה באותם המועדים שציין ועל היעדרן של התקלות כפי שטען.
- 32
- 33 11. אני דוחה את טענת הנתבעת, כי תלונות התובע "רובן קטנוני ודווקני" וכי התובע "מחפש" אותה.
- 34 איני שותף לאותה התרשמות. כאמור לעיל, התובע הצביע על מקרים נקודתיים שקלט בחושי,ו,
- 35 פירט אותם ואת המהלכים שבהם נקט, תיאר את תחושותיו ואת הנזקים שנגרמו לו מנקודת
- 36 מבטו.
- 37

בית משפט לתביעות קטנות בנוף הגליל-נצרת

א' אלול תשפ"ד, 04 ספטמבר 2024

ת"ק 51455-06-24 חלונגי נ' חברת הנסיעות והתירות נצרת בעמ

תיק חיצוני :

12. אשר לשיעור הנזק. התובע תיאר את הנזקים שנגרמו לו בכל אחד מהאירועים אותם תיאר, לרבות חוסר הנוחות והרווחה, השחתת זמנו בעקבות העיכובים ואי עצירת האוטובוס בתחנה בה המתין, והסבל שחווה בעקבות כך. אותו הנזק מוכר ובר פיצוי בהתאם לסעיף 2 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש].
13. אומנם, התובע לא הציג ראיות ממשיות אודות הנזקים שנטענו על ידו, אך אין בכך, כדי לשלול את זכאותו לפיצויי שכן, המדובר בפיצוי המצוי בשיקול דעת בית המשפט וניתן לפסוק אותו על דרך האומדנה, בזהירות ובהתאם למבחנים שהתוו בפסיקה. יפים לעניינו הדברים שלהלן :
- "הפיצוי הלא-ממוני כפוף לשיקול דעת שיפוטי, ואין צורך בהבאת ראיות לגביו. הגישה השיפוטית להענקת פיצויים על נזק לא ממוני ננקטת על דרך הצמצום וההגבלה" (ראו נא : ע"א 8588/06 דלג'ו נ' אכ"א לפיתוח בע"מ, פסקה 31 לפסק הדין, (ניתן ביום 11.11.20)).**
14. כך גם תקנות התעבורה, התשכ"א-1961 קובעות הוראות לעניין הפיקוח והסדרת התנאים להפעלת תחבורה ציבורית. בין היתר, תקנה 399(א) לאותן התקנות קובעת כי :
- "בעל רשיון קו יפעיל את השירות שעליו ניתן לו הרשיון באורח תקין, סדיר ורצוף, בצורה המבטיחה נסיעה נוחה ויעילה בהתחשב בצרכי הציבור"**
15. במכלול השיקולים ובהתחשב, בין היתר, במספר האירועים, מהותם ואופיים, תדירותם, משך הנסיעות, הפגיעה בזכות התובע להתנייד באופן סביר, הצורך בתחבורה ציבורית איכותית ואמינה, חובת הקטנת הנזק, מעורבות המאסדר ושיקולים שתכליתם הרתעת בעל הרישיון מהפרת הוראות הדין (ראו נא : רת"ק (מחוזי ב"ש) 60056-11-16 נחמיה מנלה נ' אגד אגודה שיתופית לתחבורה בישראל בע"מ (ניתן ביום 2.2.17)) אני מעמיד את שיעור הפיצוי על סך של 2,000 ₪.
16. אעיר, כי בקביעת שיעור הפיצוי לא נעלם מעיני טענות הנתבעת, כי גם אם חלק מהאירועים נכון הוא, אין הם נוגעים לתובע ואינם מזכים בפיצוי. כך לדוגמא, אי עצירת האוטובוס בתחנה מסוימת שהוא מחויב לעצור בה עפ"י תנאי הרישיון (כאשר התובע כבר נוסע באותו האוטובוס). כמובן, אין פירוש הדבר כי יש להצדיק התנהגות מעין זו ככל שאכן קרה הדבר. כל שאמרתי, כי טענות התובע שלא נלווה להן נזק לא הובאו בחשבון עת קביעת שיעור.
17. טרם סיום אבהיר, כי התובע הגיש שני כתבי טענות בסמוך למועד הדיון שהוכתרו כבקשות ל"צירוף ראייה חדשה + תגובה לכתב ההגנה של הנתבעת". במסגרת אותם הכתבים התייחס התובע, בין היתר, לאירועים נוספים במועדים שלאחר הגשת כתב התביעה, אם כי לא ראיתי לנכון

בית משפט לתביעות קטנות בנוף הגליל-נצרת

א' אלול תשפ"ד, 04 ספטמבר 2024

ת"ק 51455-06-24 חלונגי נ' חברת הנסיעות והתירות נצרת בעמ

תיק חיצוני :

- 1 להתייחס לאותם אירועים לרבות לזכאות התובע לפיצוי בגינם. אותם אירועים לא נכללו בכתב
- 2 התביעה; התובע לא עתר לתיקון כתב תביעתו ונוכח סמיכות הזמנים בהגשת אותם הכתבים
- 3 למועד הדיון - ימים אחדים טרם התקיים - דומה כי לנתבעת לא הייתה הזדמנות נאותה לבדוק
- 4 ולברר אותם, ובהמשך לכך להתגונן מפניהם.
- 5
- 6 18. אשר על כן אני מחייב את הנתבעת לשלם לתובע סך של 2,000 ₪ בתוספת הוצאות משפט בסך
- 7 600 ₪. שני סכומים אלה ישולמו תוך 30 ימים מהיום שאם לא כן יישאו בהפרשי ריבית והצמדה
- 8 מהיום ועד התשלום המלא בפועל.
- 9
- 10 זכות הגשת בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי בנוף הגליל-נצרת תוך 15 ימים מיום המצאת
- 11 פסק הדין.
- 12
- 13 **המזכירות תמציא לצדדים בדואר רשום.**
- 14
- 15 ניתן היום, א' אלול תשפ"ד, 04 ספטמבר 2024, בהעדר הצדדים.
- 16

סולימאן עאמר, רשם בכיר

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 18856-10-23 חזן ואח' נ' אגד חברה לתחבורה בע"מ (אחר/נוסף)

תיק חיצוני:

לפני כבוד הרשם הבכיר יגאל ברק- עופר

התובעת

נגד

אגד חברה לתחבורה בע"מ, ח.פ. 516041118

הנתבעת

פסק דין

- 1 בפניי תביעה כספית להשבת דמי קנס שהושת על התובעת ע"י הנתבעת, ופיצוי בגין נזקי עיקול.
2
3 הצדדים הסמיכו את בית המשפט לפסוק בתובענה על דרך הפשרה, בהתאם להוראות סעיף 79א
4 [לחוק בתי המשפט \[נוסח משולב\]](#) התשמ"ד - 1984.
5
6 טרם מתן החלטתי עיינתי בכתבי הטענות ובראיות הצדדים, והקשבתי לעדויות מטעם הצדדים
7 ולטענותיהם. כן עיינתי בראיות ובטענות שהוגשו, בהתאם להסכמת הצדדים, לאחר מועד הדיון.
8
9 לאחר שהבאתי בחשבון את מלוא טענות ותביעות הצדדים, אני דוחה את התביעה להשבת דמי
10 הקנס, מקבל את התביעה לפיצוי בגין נזקי עיקול בחלקה, וקובע כי הנתבעת תשלם לתובעת את
11 הסכומים הבאים:
12
13 א. סך של 5,000 ₪.
14
15 ב. הוצאות, כולל החזר אגרה, בסך של 650 ₪.
16
17 הסכומים האמורים לעיל ישולמו בתוך 30 יום, שאם לא כן יישאו הפרשי הצמדה וריבית כדין
18 מהיום ועד לתשלום בפועל.
19
20
21

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 18856-10-23 חזן ואח' נ' אגד חברה לתחבורה בע"מ(אחר/נוסף)

תיק חיצוני:

1 ניתן להגיש בקשת רשות ערעור על האמור בפסק דין זה לבית המשפט המחוזי בירושלים, בתוך 15
2 יום.

3

4

5

6

ניתן היום, ב' אלול תשפ"ד, 05 ספטמבר 2024, בהעדר הצדדים.

7

8

יגאל ברק-עופר, רשם בכיר

9

בית משפט לתביעות קטנות בראשון לציון

ת"ק 24-05-33127 קויפמן נ' אלקטרה אפיקים תחבורה 2021 בע"מ

לפני כבוד השופט דר להב

התובעת:

נגד

אלקטרה אפיקים תחבורה 2021 בע"מ

הנתבעת:

פסק דין

- 1 לפניי תביעה קטנה על סך 3,000 ש"ח שעילתה שלוש הפרות נטענות של חובת הנתבעת לעצור בתחנת
2 אוטובוס ולאסוף נוסעים.
- 3 א. המקרים המתוארים בכתב התביעה
- 4 1. **מקרה I (קו 400)** - בכתב התביעה נטען, כי ביום 26.3.2024 יצאה התובעת מבית החולים תל
5 השומר, לאחר ששהתה שם עם בנה המאושפז, בערך בשעה 22:00, על מנת להגיע עם קו 104
6 למסוף אלוף שדה ומשם להמשיך עם קו 400 לירושלים. לפי בדיקת התובעת, קו 400 היה אמור
7 להגיע לתחנה במסוף אלוף שדה בשעה 22:45 לערך, אך בפועל הקו לא נכנס לתחנה, והתובעת
8 המשיכה להמתין לקו הבא, שיוצא כחצי שעה לאחר מכן.
- 9 עוד טענה התובעת, בהקשר לנסיעה זו, כי עקב פקקים ועומס, האוטובוס הגיע לירושלים בשעה
10 1:15 לפנות בוקר, דבר שיצר חוסר ודאות אצל התובעת אם תמצא אוטובוס בתוך ירושלים
11 המוביל לביתה, ולבסוף הגיעה לביתה לאחר השעה 2:00, לאחר שירדה בטרם עת, משנותרה
12 אחרונה על האוטובוס. לדבריה, הנסיעה המייגעת והארוכה גרמה לתובעת ולבני ביתה סבל רב.
- 13 2. **מקרה II (קו 422)** - עוד נטען בכתב התביעה, כי ביום 3.10.2023 חיכתה התובעת בתחנה דרך
14 ז'בוטינסקי/סוקולוב לקו 422. לדבריה, הקו שהיה אמור לצאת בשעה 17:40 לא יצא, והתובעת
15 נאלצה להמתין זמן רב לאוטובוס הבא. התובעת פנתה בעניין זה למשרד התחבורה, וקיבלה
16 תשובה שלפיה הוחלט להעביר את פנייתה להתייחסות המפעיל במסגרת הליך אכיפה מנהלי.
- 17 3. **מקרה 3 (קו 422)** - בכתב התביעה טענה התובעת כי גם ביום 11.9.2023 המתנה בירושלים זמן
18 רב לקו 422 בשעות הבוקר, ולאחר התכתבות עם הנתבעת, התברר כי האוטובוס של שעה 7:40
19 לא יצא כלל. לכתב התביעה צירפה התובעת מכתב מיום 5.11.2023 ששלחה לה הנתבעת, וממנו
20 עולה כי האוטובוס של שעה 7:40 לא יצא "עקב תקלה תפעולית".
- 21

בית משפט לתביעות קטנות בראשון לציון

ת"ק 33127-05-24 קויפמן נ' אלקטרה אפיקים תחבורה 2021 בע"מ

- 1 ב. מענה הנתבעת בכתב ההגנה
- 2 4. לטענת הנתבעת, בכל המקרים נשוא כתב התביעה, האוטובוסים יצאו בזמן וביצעו את מסלול
- 3 הנסיעה בהתאם לרישוי. עוד הוסיפה הנתבעת, כי התובעת לא צירפה לכתב התביעה כל מסמך,
- 4 קבלה או ראיה המעידים על נסיעותיה.
- 5 5. הנתבעת הוסיפה, כי מטבע הדברים, הגעת האוטובוס לתחנות המצויות לאורך מסלול הקו,
- 6 משתנה מעת לעת, בהתאם לעומס התנועה, כמות הנוסעים וכיו"ב. עוד נטען, כי התובעת לא
- 7 מהססת לתבוע סך של 3,000 ש"ח עבור המקרים, פיצוי עונשי ללא הוכחת נזק. הסכום אינו
- 8 נתמך בשום ראיה כי נגרם לתובעת נזק מממני, ואינו עולה בקנה אחד עם אמות המידה שהותוו
- 9 בפסיקה, שלפיהן ייפסק פיצוי ללא הוכחת נזק רק אם התובע יוכיח כי ההפרה היא חוזרת
- 10 ונשנית וכי זו הסבה לו נזק מממני. כמו כן, אין לקחת בחשבון את הרכיב העונשי בקביעת גובה
- 11 הפיצוי מקום שבו פנה התובע למשרד התחבורה, נוכח ההרתעה המושגת באמצעות הקנסות
- 12 המוטלים על המפעילים. להלן התייחסות הנתבעת לכל אחד מהמקרים נשוא כתב התביעה:
- 13 6. **מקרה I (קו 400)** - לטענת הנתבעת, הטענה כי לא עבר אף אוטובוס בתחנה אינה נכונה. מדובר
- 14 בקו תדיר היוצא מדי חצי שעה, ועל פי תיעוד הנתבעת ומערכות ה-GPS שלה, הקו יצא באותו
- 15 יום בכל המועדים שבהם היה עליו לצאת בהתאם לתנאי הרישוי. הנתבעת צירפה דו"ח פתיחת
- 16 דלתות של האוטובוס של השעה 22:00 מתחנת המוצא בבני ברק, שממנו עולה כי הנהג עצר
- 17 בתחנה שבה עמדה התובעת בשעה 22:19 ופתח דלת לאורך איסוף נוסעים. ביחס לאוטובוס של
- 18 השעה 22:30 מתחנת המוצא בבני ברק, הנהג עצר בתחנה בשעה 22:49 (לכתב ההגנה צורף דו"ח
- 19 מיקומים ולא דו"ח פתיחת דלתות, וזאת מכיוון שמדובר בקו תגבור שבוצע על ידי קבלן משנה).
- 20 כמו כן, צורף דו"ח פתיחת דלתות של האוטובוס של שעה 23:00 מתחנת המוצא בבני ברק,
- 21 המראה כי הנהג עצר בתחנה שבה המתינה התובעת בשעה 23:22.
- 22 7. **מקרה II (קו 422)** - לטענת הנתבעת, מהנתונים שבידה עולה כי קו 422 עבר בתחנה שבה
- 23 המתינה התובעת בשעה 17:48 אך לא קלט נוסעים (לכתב ההגנה צורף "דוח שימושים"). עוד
- 24 נטען, כי תדירות הקו גבוהה ועומדת על 10 קווים בשעה לערך. עוד נטען, כי באותה תחנה
- 25 קיימים קווים נוספים שאף הם נוסעים לירושלים, והתובעת יכולה הייתה להיעזר בהם.
- 26 8. **מקרה III (קו 422)** - הנתבעת טוענת, כי הקו של 7:20 מתחנת המוצא יצא בזמן וביצע את
- 27 מסלולו, עצר בתחנת "גולדה/מרכז מסחרי" בשעה 7:36 והעלה 4 נוסעים בתחנה. זה הקו שעליו
- 28 הלינה התובעת בפנייתה לנתבעת (עובר להגשת התביעה) ולכן כל קו אחר אינו רלוונטי.
- 29
- 30

בית משפט לתביעות קטנות בראשון לציון

ת"ק 33127-05-24 קויפמן נ' אלקטרה אפיקים תחבורה 2021 בע"מ

- 1 ג. הדיון במעמד הצדדים
- 2 9. ביום 28.8.2024 התקיים דיון במעמד התובעת ונציג הנתבעת. בדיון הציג כל אחד מהצדדים את
3 טענותיו, כשהתובעת הוסיפה והגישה במהלכו מסמכים רבים ביחס לכל אחד משלושת
4 המקרים הנטענים, לרבות דו"ח פירוט שיחות (להוכחת טענתה כי התקשרה למוקד הנתבעת
5 במקרה הראשון); מפות מ"גוגל מפות" המציגות את תוואי הכביש ומיקום התחנה; דו"חות
6 ממקור מידע שאותו כינתה התובעת "דאטאבוס" ועוד.
- 7 ד. דיון והכרעה
- 8 10. תקנות התעבורה, התשכ"א-1961 ("תקנות התעבורה") כוללות (סעי' 384 ועד סעי' 484), בין
9 היתר, הוראות שנועדו לפיקוח והסדרת הפעלת קווי אוטובוס. בין היתר, נקבעו הוראות שעניינן
10 החובה להפעיל שירות תקין, סדיר ורצוף (תקנה 399(א)); החובה שלא להפסיק הסעה בקו אלא
11 אם ניתן לכך אישור מאת הרשות ובהתאם לתנאי ההיתר (תקנה 400(א)) והחובה לעצור
12 בתחנות שלא צוינו כתחנות מיוחדות אם ממתין אדם בתחנה, זולת אם אין מקום פנוי
13 באוטובוס (תקנה 428(ג)). הפסיקה קבעה עוד, כי על הנתבעת, כספק שירות תחבורה ציבורית,
14 לעמוד בחובה לוודא שהאוטובוס ייצא במועדו מהתחנה הראשונה של המסלול (ת"ק י-ם)
15 31393-09-13 **טנצר נ' אגד אגודה שיתופית לתחבורה לישראל בע"מ** (24.2.2014); ת"א י-ם)
16 2659/07 **כרמלי נ' אגד אגודה שיתופית לתחבורה לישראל בע"מ** (16.12.2007). אין חולק, כי
17 זמני ההגעה לתחנות השונות במסלול האוטובוס הם זמנים משוערים, שכן יש לקחת בחשבון
18 עומסי תנועה, עבודות בכביש, תאונות דרכים ועוד כהנה וכהנה אירועים בלתי צפויים, שעלולים
19 לעכב את האוטובוס.
- 20 11. כמו כן, הפסיקה הכירה באי עצירת אוטובוס בתחנה, איחור ביציאת אוטובוס מתחנת המוצא,
21 וביטול קווי אוטובוס, כהפרת חובה חקוקה, המקימה לניזוק זכות לפיצוי בגין הנזק שנגרם לו
22 (לניתוח מפורט ר' למשל ת"ק (ת"א) 54922-11-22 **פלוני נ' קוויים תחבורה ציבורית בע"מ**
23 (21.3.2016) ועוד רבים אחרים).
- 24 ה. מן הכלל אל הפרט
- 25 12. **מקרה I:** גרסתה העובדתית של התובעת לא הייתה ברורה עד תום, שכן לא ברור בדיוק מתי
26 הגיעה לתחנה, ולפיכך הנתבעת ניסתה לטעון כי למעשה התובעת הייתה יכולה להספיק גם לקו
27 שיצא מתחנת המוצא בשעה 22:00 והתייחסה לקו זה. עם זאת, משעה שהתובעת לא התייחסה
28 לקו זה, אלא לקו שאמור היה להגיע לתחנה בשעה 22:45, לא מצאתי להתייחס לטענות אלה
29 של הנתבעת. מה גם שמסמכים שהגישה התובעת, עולה כי עלתה לקו 104 רק בשעה מאוחרת
30 יותר, ברי, כי התובעת לא התייחסה לקו זה. התובעת טוענת, כאמור, כי הקו האמור לא נכנס
31 לתחנה, והתובעת נאלצה להמתין כחצי שעה נוספת.

בית משפט לתביעות קטנות בראשון לציון

ת"ק 33127-05-24 קויפמן נ' אלקטרה אפיקים תחבורה 2021 בע"מ

13. מאחר שהנתבעת הראתה דו"ח מיקומים בלבד של הקו האמור (אשר הופעל על ידי קבלן משנה, ולכן אין בנמצא דו"ח פתיחת דלתות), שממנו עולה לכאורה כי הקו עבר במחלף אלוף שדה בשעה 22:49, התובעת חידדה, כי הקו אמנם עבר במחלף, אך לא נכנס למסוף האוטובוסים ולכן לא עצר בתחנה. התובעת אף צירפה תדפיס פירוט שיחות יוצאות שלה, המעיד כי החל משעה 22:38 ועד השעה 23:21 חייגה התובעת למרכז המידע הטלפוני של התחבורה הציבורית 10 פעמים. סבורני, כי הדבר תומך בעמדתה כי המתינה למעלה מחצי שעה בתחנה מבלי שעבר בה הקו המדובר. גם הדו"ח שצירפה התובעת, המצביע על מיקום, אין בו להוכיח כי הקו אכן עצר בתחנה, ונותנת אני אמון בגרסת התובעת כי הקו עבר במחלף, אך לא נכנס למסוף האוטובוסים.
14. מכאן, שהתובעת עמדה בנטל להראות כי אכן במקרה זה האוטובוס שיצא מתחנת המוצא בשעה 22:30 לא עצר בתחנה, ובכך הפרה הנתבעת את חובתה על פי תקנות התעבורה ועל פי הרישיון.
15. **מקרה II:** ביחס למקרה זה, טענה התובעת, כי חיכתה בתחנה דרך ז'בוטינסקי סוקולוב, והקו שהיה אמור לצאת בשעה 17:40 לא יצא. בדיון טענה התובעת, כי "הקו הקודם דילג על התחנה ולא עצר" וכי "הקו של 17:40 בכלל לא יצא". לטענת הנתבעת, לעומת זאת, מהנתונים שבדיה עולה כי קו 422 עבר בתחנה שבה המתינה התובעת בשעה 17:48 אך לא קלט נוסעים. כמו כן, בדיון הציגה הנתבעת דו"ח שימושים שממנו עולה כי בשעה 17:41 עצר קו 422 בתחנה דרך ז'בוטינסקי סוקולוב והעלה שבעה נוסעים. כמו כן, הציג נציג הנתבעת דו"ח איתוראן של אותו אוטובוס, ממנו עולה כי בשעה 17:42 היה הרכב בעצירה בדרך ז'בוטינסקי 72. מטעונו התובעת לא ברור מתי הגיעה לתחנה, אולם מטענתה כי "הקו הקודם דילג על התחנה" (טענה שנסתרת ממסמכי הנתבעת), עולה כי ציפתה לעלות על הקו שיצא בשעה 17:20 מתחנת המוצא, שאכן עצר בתחנה. מנגד, אין מחלוקת ממשית כי האוטובוס הבא, שיצא בשעה 17:40, אכן לא קלט נוסעים בתחנה (מבלי שנטען כי היה מלא), ומכאן כי קיימת הפרה של החובה, גם לשיטת הנתבעת.
16. **מקרה III:** מקרה זה מתייחס לקו 422 שהיה אמור לצאת בשעה 7:40 מתחנת המוצא. לטענת התובעת, ממכתב הנתבעת, עולה כי קו זה לא יצא כלל, עקב תקלה תפעולית. מנגד, הנתבעת טוענת כי הקו של 7:20 מתחנת המוצא כן יצא, והעלה ארבעה נוסעים בתחנה הרלוונטית בשעה 7:36. יש צדק בטענת הנתבעת, כי בפנייתה לתלונות הציבור של הנתבעת, התייחסה התובעת לשעה 7:34, דהיינו, ציפתה לעלות על הקו שיצא בשעה 7:20. קו זה אכן עצר בתחנה, כפי שעולה ממסמכי הנתבעת. מנגד, כאמור לעיל, הנתבעת עצמה מודה כי הקו של 7:40 לא יצא מהתחנה. מכאן, שגם ביחס למקרה זה, אין הכחשה של הפרת החובה.

בית משפט לתביעות קטנות בראשון לציון

ת"ק 33127-05-24 קויפמן נ' אלקטרה אפיקים תחבורה 2021 בע"מ

17. משמצאתי כי הוכחו, ברמה הנדרשת במשפט אזרחי, שלוש הפרות מצד הנתבעת, יש לבחון אם
18. התובעת זכאית לפיצוי ומה גובהו.
1. פסיקת פיצוי ללא הוכחת נזק בגין אי עמידת בעל רישיון להפעלת תחבורה ציבורית בתנאי
הרישיון
18. בפסיקת בתי המשפט, נבחנה שאלת היקף הפיצוי שייפסק בגין הפרות מסוג זה והאם יכולה
לקום זכות לפיצוי ללא הוכחת נזק. מתחם השיקולים שנשקלו במקרים שנדונו בפסיקה הוא:
מצד אחד, הרצון לעודד ניזוקים להגיש תביעות כנגד מפעילי תחבורה ציבורית, על מנת לתמרץ
אותם לקיים את הוראות החוק, המצדיק פסיקת פיצוי ריאלי; ומצד שני, הבנה כי לעיתים
רבות הנזק מתמצה באי הנוחות שבאיחור, וכי לא ניתן לפצות בגין הנזקים המשניים שיכולים
להיגרם כגון איחור לעבודה, איחור לפגישה, איחור לטיסה וכד' משום שיהיה בכך פריצת
גבולות האחראיות של מזיקים באופן שיציפו את בתי המשפט בתביעות מסוג זה, המצדיקה
פסיקת פיצוי מידתי שלא יהיה גבוה. על יסוד שיקולים אלה, הוכרה אף האפשרות לפסוק פיצוי
מרתיע ללא הוכחת נזק מקרים שבהם ההפרה חוזרת ונשנית. אולם הובהר כי סמכות זו תופעל
במתינות תוך הדגשה כי משלא מדובר בתביעה ייצוגית אלא בתביעה שעניינה נזקו של היחיד,
אין זה המקום וההליך לפסוק פיצויים עונשיים ללא הוכחות נזק. בסופו של יום, כל מקרה נבחן
לגופו, ומעבר לפיצוי בגין אי הנוחות שנגרמה מההפרה, שנפסק בדרך כלל על הצד הנמוך, בתי
המשפט דרשו הוכחת נזקים אחרים, ובהתאם קבעו את גובה הפיצוי. כך בת"ק 54922-11-15
הנוכח לעיל, הוכח כי מדובר היה בהפרות שיטתיות, חוזרות ונשנות, מצד הנתבעת, שכן הוכחו
עשרה מקרים של הפרת הרישיון מצד הנתבעת, והייתה זו התביעה השנייה שניהלה התובעת
נגד הנתבעת באותן טענות (הפרות שונות). מטעמים הרתעתיים, פסק בית המשפט לחובת
הנתבעת פיצוי משמעותי, שנועד לשמש גורם מרתיע, ומנגד, יעודד תובעים להגיש תביעות מסוג
זה שישרתו את ציבור הנוסעים שנפגעו מההתנהלות, בסך של 1,000 ש"ח בגין כל הפרה. מנגד,
ניתן למצוא גם מקרים שבהם פסקו בתי המשפט פיצויים נמוכים בהרבה (ר' למשל, ת"ק (ת"א)
34713-01-18 רחמים נ' דן חברה לתחבורה ציבורית בע"מ (29.7.2018); ת"ק (ת"א) 31398-12-18
22 ריימונד נ' דן חברה לתחבורה ציבורית בע"מ (14.6.2023)).
19. במקרה דנן, מדובר בשלוש הפרות. בשתיים מהן (המקרה השני והשלישי), אף שהנתבעת
למעשה לא הכחישה את ההפרות, הרי שלא ברור אם אכן נגרם נזק כלשהו לתובעת, שכן בשני
המקרים לא לגמרי ברור מתי הגיעה התובעת לתחנה ועל איזה קו התעתדה לעלות, כשבזמן
סמוך יחסית, שבו לכאורה נכחה התובעת בתחנה, כן עברו קווים מוקדמים יותר של הנתבעת.
20. אשר למקרה הראשון, התובעת הרחיבה יותר בכתב התביעה, כי עקב האיחור, והיות הדרך
פקוקה, היא הגיעה בשעת לילה מאוחרת לירושלים, ולביתה הגיעה בשעה 2:00 לפנות בוקר,
לאחר שירדה מהאוטובוס (הפנימי בירושלים) בטרם עת, שכן נשארה נוסעת יחידה. בכל הכבוד,

בית משפט לתביעות קטנות בראשון לציון

ת"ק 33127-05-24 קויפמן נ' אלקטרה אפיקים תחבורה 2021 בע"מ

- 1 לא ניתן להטיל על הנתבעת את האשם לכך שהדרך הייתה פקוקה או לכך שהתובעת בחרה
2 לרדת מהאוטובוס בתוך ירושלים בגלל שנותרה כנוסעת יחידה. בהנחה שאכן הקו היה מגיע
3 בזמן, ויתר הנסיבות (הפקקים ושעת הלילה המאוחרת) היו דומות, הרי שלא ברור מה נזק נגרם
4 לתובעת, מלבד עצם עוגמת הנפש בגין ההמתנה בתחנה והאיחור לביתה. התובעת טענה כי
5 "הנסיעה המייגעת והארוכה גרמה לתובעת ולבני ביתה סבל רב", אולם כאמור, לא ניתן
6 להאשים את הנתבעת בכך שמדובר בנסיעה ארוכה ומייגעת.
- 7 21. דהיינו, התובעת לא הראתה כי נגרם לה נזק ממשי (להבדיל מנזק בלתי ממוני שהיה מצדיק,
8 במקרה הרגיל, פסיקת פיצוי זניח, אם בכלל). עם זאת, נוכח מטרת הפיצוי, שהיא גם הרתעתית,
9 הרי שיש לפסוק פיצוי מסוים, אך לא על הצד הגבוה. בנסיבות העניין, ראיתי לפסוק לתובעת
10 פיצוי בסך 500 ש"ח בגין המקרה הראשון ופיצוי בסך 250 ש"ח בגין כל אחד מהמקרים הנוספים
11 - סה"כ פיצוי בסך 1,000 ש"ח שישולם לתובעת ללא הוכחת נזק. כמו כן, תישא הנתבעת
12 בהוצאות משפט בסך 200 ש"ח לטובת התובעת.
- 13 הסכומים הנ"ל ישולמו בתוך 30 ימים, אחרת יישאו הפרשי הצמדה וריבית.
- 14 **ניתן להגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד בתוך 14 ימים.**
- 15 **המזכירות תסגור את התיק.**

- 16
17
18 ניתן היום, ב' אלול תשפ"ד, 05 ספטמבר 2024, בהעדר הצדדים.
19

דר להב, שופטת

20
21

בית משפט לתביעות קטנות בבת ים

ת"ק 58263-06-24 אלייב נ' מטרופולין - תחבורה ציבורית בע"מ

לפני כבוד הרשם הבכיר ניקולאי יעקובלב

התובעת

נגד

מטרופולין - תחבורה ציבורית בע"מ

הנתבעת

פסק דין

1. לפניי תביעה על סך 5,000 ₪ בגין מניעת אפשרות שימוש של התובעת באוטובוס שהופעל על ידי הנתבעת, בשל היעזרותה בעגלה לנשיאת בנה.
2.
3.
2. ביום 20.6.2024 המתינה התובעת בתחנת אוטובוס הנמצאת ברחוב יוספטל 114 בבת ים, שם צפוי היה לעבור קו 22 מטעם הנתבעת. התובעת טענה כי כאשר הגיע האוטובוס לתחנה, וטרם שהיא נכנסה אליו, היא עזרה לגברת אחרת שגם היא החזיקה עגלה, לעלות בבטחה אל האוטובוס. מספר רגעים לאחר מכן, פנתה התובעת להכניס את עגלתה שלה לאוטובוס ולעלות בעצמה, אך כאשר שאלה את הנהג שאלה, הוא דרש ממנה לרדת מהאוטובוס, בצינו שהוא לא מעלה עגלה נוספת. התובעת ציינה כי הייתה עם שני ילדיה הקטנים, וכי האוטובוס היה כמעט ריק מאדם, למעט מספר מועט של נוסעים שישבו במקומותיהם.
3. התובעת טוענת כי ירדה מן האוטובוס לבקשת הנהג, ופנתה למוקד הנתבעת ודיווחה על אודות האירוע שארע. לאחר איתור האוטובוס המדובר והנהג שנסע בו בעת האירוע, טענה נציגה במוקד הנתבעת כי האוטובוס אכן דל בנוסעים והבקשה לעזוב את האוטובוס נעשתה בניגוד לנהלי החברה. כך תשובתה של הנציגה, לטענת התובעת. למשמע דברים אלו, הגישה התובעת תביעתה זו, המבוססת בעיקרה על עוגמת הנפש שחוותה, כמו גם של המתנה לאוטובוס נוסף עם שני ילדיה הקטנים במזג אוויר שרבי, המתנה שארכה כחצי שעה.
4. מנגד, הנתבעת טוענת כי האירוע לא התרחש כלל, ומחזקת טענותיה בעובדה כי לא הובא לעדות אף נוסע ששהה באוטובוס בעת האירוע הנטען. כמו כן, טוענת הנתבעת כי יש סתירה בטענת התובעת, שכן נוסעת שעלתה לפנייה הורשתה לעלות לאוטובוס עם עגלתה, אך היא לא הורשתה של אותו טעם. עוד מוסיפה הנתבעת וטוענת כי דרישתה של התובעת לפיצוי אשר מעמידה ברף תביעה זו, אינה מבוססת ומשכך אינו מוצדק כלל. לטענתה, התובעת לא תומכת טענותיה בראיות המעידות על עוגמת נפש שנגרמה לה, וכן לא הוכיחה נזק כנדרש.
5. במקרה זה אדון בשאלה האם התובעת זכאית לפיצוי בעקבות סירוב נהג הנתבעת לאפשר לה לעשות שימוש בתחבורה ציבורית, תוך שהיא נעזרת בעגלת תינוק. לאחר שעיינתי

בית משפט לתביעות קטנות בבת ים

ת"ק 24-06-58263 אלייב נ' מטרופולין - תחבורה ציבורית בע"מ

- 1 בכתבי הטענות, לרבות המסמכים שהוצגו לפניי, ולאחר ששמעתי את הצדדים, הגעתי
2 למסקנה כי דין התביעה להתקבל חלקית.
3
- 4 6. זכותו של נוסע להשתמש בשירות תחבורה ציבורית מוסדרת בתקנה 385א לתקנות
5 התעבורה, תשכ"א-1961 (להלן: **תקנות התעבורה**), הקובעת: "לא יסרב בעל רישיון קו או
6 כל מי שפועל מטעמו להסיע מכל תחנה בקו השירות אדם המבקש לנסוע באוטובוס והמוכן
7 לשלם את שכר הנסיעה אלא אם כן אין מקום באוטובוס לנסוע נוסף או אם המקום שמור
8 באופן סביר לנוסעים בתחנות הבאות של הקו". משכך, אין לסרב לנסוע המוכן לשלם עבור
9 הנסיעה להשתמש באוטובוס, זולת אם אין באוטובוס מקום, או אם מבקשים להותיר
10 מקום, באופן סביר, לנוסעים בתחנות הבאות.
11
- 12 7. תקנה נוספת הרלוונטית לענייניו, היא תקנה 464ג) הקובעת כך: "הנהג והכרטיסן רשאים
13 לסרב להכניס עגלת ילדים לאוטובוס בגלל צפיפות הנוסעים בו, או משום שאין בו רחבה
14 מתאימה". מתקנה זו ניתן ללמוד כי לנהג שיקול דעת בהכנסת עגלת תינוק לאוטובוס,
15 שיקול שיופעל עקב צפיפות הנוסעים בו באותו רגע או היעדר רחבה מתאימה.
16
- 17 8. נציגת הנתבעת ציינה בעדותה, כי הנתבעת יודעת מי הנהג, והוא נשאל על האירוע מיד
18 לאחר פניית התובעת, אך הוא לא הובא לעדות משום שלא זכר את האירוע. הנציגה הוסיפה
19 עוד, כי הכלל הוא שנעשית פנייה לנהג לברור כאשר מוגשת תלונה, אך פנייה זו ותוצאותיה
20 אף היא לא צורפה לתיק בית המשפט.
21
- 22 9. אם כן, לפניי בית המשפט הוצגה עדות התובעת בלבד, אשר ציינה כי האוטובוס לא הכיל
23 נוסעים רבים וכי נוסעת נוספת, לה עזרה התובעת, עלתה לאוטובוס עם עגלה. לא הובאה
24 עדות הנהג, כאמור; לא הובא ראיה אחרת אשר תצביע על הצורך לשמור מקום – באופן
25 סביר – באוטובוס הספציפי הזה לנוסעים בהמשך הנסיעה; ולא הובאה ראיה אשר תצביע
26 על פרוטוקול או אופן התנהגות הנהג, בכלל או בקו זה בפרט, אשר ילמד כי לא ניתן להעלות
27 שתי עגלות יחד, שכן יהיה בכך משום הפרעה ליתר הנוסעים. או אז, על פי הנתבעת, היה
28 ניתן לעשות שימוש בתקנות 385א או 464ג) לתקנות התעבורה שהובאו לעיל.
29
- 30 10. אוסיף, כי נציגת הנתבעת ציינה בעדותה, כי ניתן לדעת בזמן אמת (פנייה לשירות לקוחות)
31 כמה נוסעים נמצאים באוטובוס על יסוד תיקופי כרטיסי נסיעה וכן על יסוד נתוני דלתות
32 המודדות את הנכנסים והיוצאים. לא ברור האם נתונים אלה נשמרים אצל הנתבעת, אך
33 ככל שכן – נתונים אלה לא הובאו כדי לסתור את טענת התובעת כי האוטובוס לא היה גדוש
34 בנוסעים.
35

בית משפט לתביעות קטנות בבתי ים

ת"ק 24-06-58263 אלייב נ' מטרופולין - תחבורה ציבורית בע"מ

11. המסקנה העובדתית, אפוא, כי התובעת סורבה להעלות לאוטובוס בגלל שהיא רצתה להיכנס עם עגלת תינוק. סירוב זה מבוסס, אפוא, על היותה של התובעת הורה. לא היה לסירוב זה כל הצדקה בהתאם לתקנות שהובאו מעלה.
12. חוק איסור הפליה במוצרים, בשירותים ובכניסה למקומות בידור ולמקומות ציבוריים, תשס"א-2000 קובע כי: "מי שעיסוקו... שירות ציבורי, לא יפלה בהספקת... השירות הציבורי, במתן הכניסה למקום הציבורי או במתן שירות במקום הציבורי, מחמת... הורות..." במקרה דנן, התובעת לא הוכנסה לאוטובוס בשל כך שהחזיקה עגלת תינוק. כבר הובהר קודם, כי לא הוצג שיקול נוסף אחר של הנהג באותה העת, כל שכן שעה שלא היו מספר רב של נוסעים באוטובוס באותו רגע. על כן, סירוב להסיע את התובעת עם העגלה, היא הפליה על בסיס הורות, והיא אסורה בהתאם לחוק האמור.
13. אציין, כי אין בעובדה כי נוסעת אחרת נכנסה, קודם לכן, לאוטובוס עם עגלה כדי לשנות ממסקנה זו. כל זאת, שכן העובדה כי אדם מוגן אחד מקבל את השירות, לא יכולה לשמש הצדקה לסירוב של אדם אחר בעל אותם מאפיינים מקבלת אותו שירות.
14. זאת ועוד, סירוב במתן השירות לתובעת, בניגוד לתקנה 385 לתקנות התעבורה, מהווה הפרק חובה חקוקה כפי שנקבע בסעיף 63 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש] (ת"א (שלום ת"א) 2320-04-19 שמהי נ' אגד תעבורה בע"מ (29.10.2020); ת"ק (תביעות קטנות ת"א) 54922-11-15 פלוני נ' קווים תחבורה ציבורית בע"מ (21.3.2016)). על כן, ומבלי לגרוע מהקביעה כי בוצעה הפליה במקרה דנן, מתקיימת גם העוולה הקבועה בסעיף 63 לפקודה האמורה.
15. אשר לגובה הפיצוי – לצורך בחינת גובה הפיצוי במקרה זה, יש להתחשב במספר שיקולים. בפסיקה נמנו מספר מאפיינים של ההתנהגות המפלה אשר עשויים לסייע לבית המשפט לגזור את גובה הפיצוי ההולם בכל מקרה ומקרה. כך בתא"מ (שלום י-ם) 30139-06-17 תרזי נ' מוניות רב שפע בע"מ (26.8.2019) צוין, בין היתר כי ניתן להתחשב ב"מיהות הגוף המפלה... מיהות האדם שסבל מהפליה... אופי המוצר... האם מדובר על "מעידה" חד פעמית או כזו החוזרת על עצמה?". במקרה דנן יש להדגיש את אופי המוצר, ואת העובדה שמדובר בשירות ציבורי ממשי. הנתבעת היא גוף המספק שירות תחבורה ציבורי, בין היתר להורים הנושאים את ילדיהם בעגלות, המממשים את חופש התנועה בעזרת התחבורה הציבורית. ביחס לאופי המוצר צוין בפרשת תרזי כי: "ככל שהמוצר בעל מאפיינים ציבוריים יותר – כך ראוי להגדיל את הפיצוי. דוגמה לכך עשויה להיות מוצר חיוני לציבור (כגון תחבורה ציבורית, מוצרים בסיסיים כגון חשמל, מים וכיוצא בזה)".

בית משפט לתביעות קטנות בבת ים

ת"ק 58263-06-24 אלייב נ' מטרופולין - תחבורה ציבורית בע"מ

16. אני רואה לנכון לפסוק לתובעת את מלוא הפיצויים אותם דורשת על עוגמת נפש. התובעת לא מגבה את טענותיה לעוגמת נפש כה חמורה המצדיקה פסיקת מלוא סכום הפיצוי. כמו כן, לא הובאו ראיות המעידות על המתנה ממושכת לאוטובוס נוסף, המתנה שהביאה לנזק לו גרמה הנתבעת ומצדיק את מלוא הסכום. למעשה אף לשיטת התובעת היא המתנה לאוטובוס אחר כמחצית השעה בלבד, אף שהיה חם בחוץ. משכך, אני רואה לנכון לקבל את התביעה באופן חלקי בלבד.
17. בסיכום כל האמור, אני קובע כי דין התביעה להתקבל חלקית. על הנתבעת לשלם לתובעת פיצוי בסך 2,500 ₪, אגרת משפט בסך 50 ₪ וכן הוצאות משפט בסך 250 ₪. סכום זה ישולם לתובעת בתוך 30 יום מיום קבלת פסק דין זה, אחרת יישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק.
18. אין זכות ערעור על פסק דין זה, אך ניתן להגיש בקשת ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב יפו בתוך 15 ימים מיום קבלת פסק הדין.
- ניתן היום, ט' אלול תשפ"ד, 12 ספטמבר 2024, בהעדר הצדדים.
- ניקולאי יעקובלב, רשם בכיר

בית משפט לתביעות קטנות באשדוד

ת"ק 38899-12-23 כץ נ' אלקטרה אפיקים בע"מ

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט יהודה ליבליין

התובעת

נגד

אלקטרה אפיקים בע"מ

הנתבעת

פסק דין

לפני תביעתה של הגב' לאה כץ (להלן - "התובעת") במסגרתה נטען כי ביום ו', 01.12.2023, ביקשה לנסוע יחד עם בעלה ושבעת ילדי הזוג להתארח בבית"ר עילית, וכי הילדים ציפו לכך בקוצר רוח כהפוגה מ"חוויות" מלחמת חרבות ברזל.

נטען כי בני המשפחה המתינו לאוטובוס של חברת אלקטרה אפיקים בע"מ (להלן - "הנתבעת") בתחנת הצבעוני / כלנית שבאשדוד, החל מהשעה 13:35, אלא שאוטובוס שיעדו בית"ר עילית חלף ולא עצר בתחנה, תוך שעל פי הנטען הנהג סימן, כי אחריו מגיע אוטובוס נוסף.

לטענת התובעת, על אף סימון הנהג, אוטובוס נוסף לא הגיע, וכאשר פנתה למוקד שירות הלקוחות של הנתבעת, נאמר לה תחילה כי אוטובוס נוסף יגיע. לאחר המתנה נוספת, משלא הגיע אוטובוס, פנתה פעם נוספת לשירות הלקוחות, והנציגה השיבה כי איננה יודעת את מיקומו של האוטובוס הנוסף, וכי הוא צפוי להגיע בתוך כ-15 דקות. לאחר שחלפה רבע שעה, משלא הגיע האוטובוס, נעשתה שיחה נוספת, שאז על-פי הטענה נצית הנתבעת השיבה כי אין אוטובוס בדרך ואין מה לחכות.

על יסוד האמור טוענת התובעת, כי נגרמה לה ולבני משפחתה עוגמת נפש קשה, היות שנאלצו לחזור לביתם, אשר היה ריק ממוצרים, ולא יכלו לקיים את השבת כהלכתה, אלא נאלצו לאסוף מזון משכנים ומכרים כ"עניים בפתח". לאור כך, מבקשת התובעת פיצוי בסך של 5,000 ₪, שהוא על פי דבריה בעדותה בפני, פיצוי ראוי על מנת לקיים שבת שתהווה תחליף עבור ילדיה לשבת שאבדה בשל אי הגעת האוטובוס הנטען.

הנתבעת בכתב ההגנה, מראה כי על אף הנטען, אוטובוס אחד אכן הגיע כשהוא מלא לתחנה הנדונה, אלא שאין חובה שבסיטואציה כזו האוטובוס יעצור בתחנה, היות שתחנת הצבעוני / כלנית איננה "תחנה מיוחדת", כהגדרת מונח זה בתקנות התעבורה.

עוד מראה הנתבעת, כי בניגוד לנטען, בשעה 14:01 הגיע אוטובוס לתחנת צבעוני / כלנית, והעלה שני נוסעים, כך שלא יתכן הדבר שבשעה זו היו התובעת ובעלה בתחנה.

בית משפט לתביעות קטנות באשדוד

ת"ק 38899-12-23 כץ נ' אלקטרה אפיקים בע"מ

תיק חיצוני:

בנוסף טוענת הנתבעת, כי דבר שבשגרה הוא כי האוטובוסים המופעלת על-ידיה נמצאים בתפוסה מלאה לקראת שבת, וכי היא מורשית להעלות נוסעים בהתאם לקיבולת המותרת על-פי חוק.

דיון

בהתאם לאמור בתקנה 428(ג) לתקנות התעבורה, העוסקת בעצירת אוטובוסים בתחנות, על נהג אוטובוס לעצור בתחנות שלא צוינו כתחנות מיוחדות, לאדם הממתין בתחנה, **זולת אם אין באוטובוס מקום פנוי**.

טוענת הנתבעת, והדבר אף עולה מכתב התביעה, כי האוטובוס שחלף היה מלא ולכן הדין מתיר לנתבעת שלא לעצור בתחנה הנדונה, ובעניין זה אין לתובעת עילת תביעה.

זאת ועוד, עולה מן הראיות שהציגה הנתבעת, והתובעת לא סתרה עובדות אלה, שאוטובוס נוסף אשר עבר בתחנה הנדונה עצר ואסף שני נוסעים, זאת בהתאם לדו"ח תיקון הכרטיסים שצורף בסעיף 22 לכתב ההגנה.

יחד עם זאת, הדברים שמסרה נציגת הנתבעת לתובעת, לאחר חלוף האוטובוס, אשר גרם לתובעת ולבני משפחה להמתין לאוטובוס נוסף שיגיע, יש בהם כדי אכן לגרום עוגמת נפש, הגם שבזהירות יש לומר, ככל הנראה אילו התובעת ובני משפחתה היו ממתינים עוד זמן קצר, אזי היו עולים על האוטובוס שעצר בתחנה בשעה 14:01, שעל פי הראיות שהגישה הנתבעת, עצר בתחנה והעלה שני נוסעים.

מלוח הזמנים המתואר בכתב התביעה עולה כי השיחה הראשונה בוצעה ככל הנראה בסמוך לשעה 13:35 ולאחר המתנה של עשר דקות, נעשתה שיחה שניה לנתבעת, ובחלוף עוד 15 דקות נעשתה שיחה שלישית, שאז נאמר לתובעת שאין מה להמתין עוד. יתכן הדבר, כי בסמוך לאחר מכן ולאחר שהתובעת ובני משפחתה חזרו לביתם, אזי על אף הדברים שנאמרו, הגיע אוטובוס לתחנה והעלה כאמור שני נוסעים.

אילו היה נמסר מידע מדויק על ידי נציגת הנתבעת לתובעת, אזי יכולה הייתה התובעת לשקול את צעדיה, כפי שנטען בכתב התביעה, ולעלות על אוטובוס חילופי לעיר בית שמש, ומשם לעשות את דרכה לבית"ר עילית, ויתכן הדבר שאף הייתה ממתינה עד לאוטובוס שנאמר לה כי לא יגיע, אך הגיע בסופו של דבר בשעה 14:01.

לגישתי על יסוד העובדות המפורטות לא עלה בידי התובעת להראות, שהנתבעת פעלה שלא כדין ושלא בהתאם לתנאי הרשיון שלה, ולכל היותר הוכיחה שנמסר לה מידע לא מדויק על-ידי נציגת הנתבעת. בהקשר זה, היות שהתובעת עלתה טענה בעניין זה בכתב התביעה, הרי שהיה על הנתבעת להביא לעדות את הנציגה, ומשלא עשתה זאת הדבר פועל לחובתה.

בית משפט לתביעות קטנות באשדוד

ת"ק 38899-12-23 כץ נ' אלקטרה אפיקים בע"מ

תיק חיצוני:

התרשמתי שהתובעת דוברת אמת בכל הקשור לשיחותיה עם נציגת הנתבעת, וכאמור הנתבעת לא סתרה את עדות התובעת בעניין זה, ולכן יש לקבוע כי התובעת הוטעתה על ידי הנציגה.

אשר לנזק הנטען יש לומר, כי התובעת בשעה 14:00 או בסמוך לכך, יכולה הייתה להקטין את נזקה, ולעלות עם בני משפחתה על מוניות אשר יקחו אותה ואת בני משפחתה לבית"ר עילית, אלא שהתובעת בחרה שלא לעשות זאת, וזאת בטענה כי מטעמי הלכה היא איננה רשאית לפעול כך היות שקיים חשש כי נהג המונית יחלל את השבת.

דבריה אלה של התובעת מובנים, אך הם אינם יכולים להטיל לפתחה של הנתבעת נזק גדול יותר מן העלות שבאמצעותה יכלה התובעת להגיע לעיר בית"ר עילית.

ככל שהתובעת בחרה שלא לנסוע לבית"ר עילית, אף שהייתה לה אפשרות לעשות זאת באמצעות מוניות, עדין היה באפשרותה להיערך במידה מסוימת לשבת.

לאור האמור ראוי לפצות את התובעת בגין עוגמת הנפש שנגרמה לה ולבני משפחתה, אך להשקפתי הסכום הנתבע הוא מעבר לסכום שראוי לפסוק בנסיבות המקרה, בפרט כך, כאשר התובעת יכלה להקטין את הנזק על ידי נסיעה במונית לעיר בית"ר עילית.

סוף דבר, משמצאתי כי התנהלות הנתבעת גרמה לתובעת עוגמת נפש, אזי אני פוסק לטובת התובעת פיצוי בסך של 1,000 ₪, עבור עוגמת הנפש. בנוסף תשלם הנתבעת לתובעת סך של 500 ₪, כהוצאות משפט.

הסכומים האמורים ישולמו בתוך 30 יום מיום קבלת פסק הדין ויישאו הפרשי הצמדה וריבית על פי חוק ככל שלא ישולמו במועד זה.

זכות להגשת בקשת רשות לערער לבית המשפט המחוזי בתוך 15 יום מיום קבלת פסק הדין.

ניתן היום, י"ד אלול תשפ"ד, 17 ספטמבר 2024, בהעדר הצדדים.

יהודה ליבליין, שופט

בית-המשפט לתביעות קטנות בתל אביב-יפו

ת"ק 16818-03-24 קולירין נ' אלקטרה אפיקים תחבורה 2021 בע"מ 23 בספטמבר 2024

לפני: כבוד השופט גיא הימן

התובע:

נגד

הנתבעת: אלקטרה אפיקים תחבורה 2021 בע"מ, 513095794

בשם הנתבעת: מר עמית לרנר

פסק-דין

1. אפתח בהתנצלותו הכנה של בית-משפט זה על כך, שבתביעה על אודות איחור של אוטובוס בהגעה לתחנתו, החל הדיון לפניו של בית-המשפט באיחור ניכר. הסיבות לכך היו התמשכותו, הלא מתוכננת, של הדיון אשר קדם לדיון הזה וחיובו של המותב ליטול הפסקה בשעה 11:00. לעצמי תהיתי כלום העמידו, אי פעם, נסיבות שכאלו עילה לתביעה מן הסוג, המוגש חדשות לבקרים נגד נותנים אחרים של שירותים ובהם הנתבעת אשר לפני, אך לא אדון בזאת היום.

2. שתי גרסאות סותרות של עובדה עומדות להכרעה בפרשה שלפני. בשעות-אחר הצהריים של יום 4.2.2024, כך סיפר התובע, הוא המתין לאוטובוס בקו 471, שמפעילה הנתבעת, בתחנת אבו חצירא/הירקון בבני-ברק. הוא ידע כי האוטובוס אמור לצאת מתחנתו הראשונה – קסוף-עתידיים בתל אביב-יפו – בשעה 15:30 וכי, לפי לוח-הזמנים המשוער של הנתבעת, עתיד הוא לפקוד את התחנה בשעה 15:41. דא עקא כי, לדבריו, האוטובוס כלל לא הגיע אל התחנה הזו. הנתבע חיכה וחיכה ואפילו שידע כי האוטובוס מרבה לאחר, בשעה 16:20 פקעה סבלנותו. הוא התקשר, על אתר, למוקד-המודיעין שמפעילה הנתבעת. מוקדנית, שענתה לשם אלחון, בדקה ומסרה לו, כך לפי עדותו כי "בשל תקלה טכנית הקו לא יצא ועלי להמתין לאוטובוס שאמור היה לצאת ממסוף עתידיים בשעה 16:30". התובע מאן לחכות. הוא ויתר על תוכניתו לנסוע ולבקר את נכדיו בראש-העין ושב, כנכלם, אל ביתו.

בית-המשפט לתביעות קטנות בתל אביב-יפו

ת"ק 16818-03-24 קולירין נ' אלקטרה אפיקים תחבורה 2021 בע"מ 23 בספטמבר 2024

3. הנתבעת, מצדה, התעקשה: לא דובים ולא יער. האוטובוס פקד את התחנה ובה המתין התובע, בדיוק בשעה 15:43 באותו היום. הוא עצר בה ואפילו העלה נוסע/ת. לראייה הציגה הנתבעת שלושה דו"חות של מערכות אלקטרוניות, המותקנות באוטובוסיה: מערכת, העוקבת אחר מיקומו הגיאוגרפי של האוטובוס באמצעות התקן לוויני; מערכת אשר רושמת את פתיחתן וסגירתן של הדלתות ומערכת של כרטוס חכם. הראשונה העלתה, לשיטתה של הנתבעת כי בתאריך המדובר יצא האוטובוס ממסוף-עתידיים בדרכו לראש-העין בשעה 15:30 בדיוק. הפלט, שהפיקה המערכת השנייה, הראה כי בשעה 15:43:37 עצר האוטובוס בתחנת אבו חצירא/הירקון ופתח אל דלתותיו. מקץ 17 שניות, בשעה 15:43:54, הוא סגר את הדלתות ועזב. מערכת-הכרטוס החכם גילתה כי בתחנה הזו עלה אל האוטובוס אדם אחד, ששילם את דמי-הנסיעה לפי תעריף של "מבוגר".

המערכות הללו, הסביר לבית-המשפט עוזר למנהלה הכללי של הנתבעת, אינן ניתנות להתערבות חיצונית, הן אמינות ומקובלות גם על משרד-התחבורה. מערכות אלו מתעדות את המציאות כהוויתה ולא ניתן לשנות את הרישום שבהן לאחר-מעשה. אלו הן, בלשון המשפטית השגורה, רשומות מוסדיות כהגדרתן בסעיף 35 לפקודת-הראיות [נוסח חדש]. בשבתו של בית-משפט זה בתביעות קטנות, ראיתי מקום להסתפק בדבריו אלה של בעל-התפקיד ולא לדרוש ראייה נוספת לאמתות-הדברים – למשל: של בעל-מקצוע מומחה למערכות מן הסוג המוזכר. נהג-האוטובוס, מר עמאד אבו מון, לא נקרא לעדות אך מקובלת עלי סברתו של נציג-הנתבעת כי ספק אם היה בידיו לזכור את שאירע בנסיעה מסוימת אחת, ביום רגיל ושגרתי, לפני כשמונה חודשים. לשאלה כלום ייתכן, שהאוטובוס לא נשא את מספרו של הקו וכך החמיץ אותו התובע, השיב הנציג בשלילה: המספר מופיע אוטומטית עם הפעלתו של כלי-הרכב.

4. לא מצאתי, עם זאת, הסבר מניח את הדעת, מאת הנתבעת, למענה הטלפוני שניתן לתובע, באותו היום ממש ואישר באוזניו כי נפלה תקלה ובשלה לא יכל האוטובוס לצאת מתחנתו הראשונה וממילא להגיע אל התחנה ובה המתין התובע. דבריו של התובע, כולם, נשמעו לי אמינים. להתרשמותי, הם היו מפורטים מכדי להיות בדויים מן הלב. הם נאמרו בכנות ובאורח עקבי. לעומתם, כתב-ההגנה לא סיפק שום מענה שהוא לתהייה זו בדבר המענה מן המוקד הטלפוני. ניחא מענה. כתב-ההגנה לא התייחס כלל לענין זה. כותבו לא שכח, מנגד, להאשים את התובע בסחטנות, כך ממש, בחוסר של תום-לב ובניסיון להתעשר, שלא בצדק, על חשבונה של

בית-המשפט לתביעות קטנות בתל אביב-יפו

ת"ק 16818-03-24 קולירין נ' אלקטרה אפיקים תחבורה 2021 בע"מ 23 בספטמבר 2024

הנתבעת. באופן כללי תהיתי מי כתב את כתב-ההגנה הזה ובו הואשם התובע אף בכך, שהוא לא פעל להקטנה של נזקו. את עצמי שאלתי: מה יכל התובע להקטין? את ציפיייתו כי האוטובוס יגיע בזמן? את הניסיון לחסוך כסף באי-הזמנה של מונית "ספיישל" לראש-העין? את הציפייה לפגוש את נכדיו בזמן, שקבע הוא עצמו ולא שעה מאוחר יותר, כפי שהוצע לו במוקד הטלפוני?

את הדברים הללו אין, כמובן, מקום להניח לפתחו של הנציג המלומד, הרהוט ונעים-ההליכות, ששיגרה הנתבעת לאולם-הדיונים. אולם, גם מפיו של נציג זה לא שמעתי הסבר לתהייה בענינו של המענה מן המוקד בזמן-אמת. משום מה התייחס הנציג לפנייתו, הנוספת, של התובע אל המרכז לפניות-הציבור בנתבעת, עשרה ימים לאחר האירוע. לטענתו של נציג-הנתבעת, המענה שנמסר לו שם ואישר את דבר-התקלה בקו-האוטובוסים, לא התייחס למועד-האירוע – 4.2.2024 אלא דיבר, בשגגה, בתקלה שאירעה בתאריך אחר: 14.2.2024. אגמור, אם כן, כי אלמלא טעה המרכז לפניות-הציבור היה התובע מתבשר, גם מפיו ממש כמו שנאמר לו במוקד-המידע הטלפוני, כי בתאריך המדובר לא נפלה כל תקלה בהפעלתו של הקו כסדרו. על כך אומר, ראשית, כי גם הסבר זה לא הופיע, כל עיקר, בכתב-ההגנה. שנית ולא פחות חשוב מכך, לא עלה בידי להבין מה בינו לבין הפנייה למוקד הטלפוני בו-ביום-האירוע? נהיר כי באותו היום, 4.2.2024, לא יכלה פקידת-המודיעין לדבר בתקלה, שתארע עשרה ימים מאוחר יותר. הדברים – פשוטים הם.

5. הנה כי כן: גרסה מול גרסה, ומהי האמת? לאמתו של דבר, לא אוכל לדעת. כאמור, את עדותו של התובע מצאתי אמינה. מנגד, המערכות האלקטרוניות מראות אחרת. הסבר אפשרי, המיישב את גרסאות-הצדדים זו עם זו, הוא כי האוטובוס פקד את התחנה אך עשה כן באופן, שלא אפשר לתובע להבחין בו. התובע העיד כי התחנה היא ראשית, כי תנועת-האוטובוסים בה עמוסה וכי עוצרים בה קווים אחדים. ואם כך ארע, הרי שהנתבעת לא עמדה ביעדה. להוראה, המחייבת את הנתבעת לדייק בזמנים ולא לאחר, יש תכלית. מטרתה היא להגיע אל התחנה בזמן, באופן שיהא ברור וגלוי לממתינים בתחנה ויאפשר להם להשתמש באוטובוס במועד, שבו הם חפצו. אחרת, אין תקומה לתכלית הזו ואין לומר כי הנתבעת עמדה בהוראותיו של הדין והכוונה היא, בפרט, להוראות שברישיונה. הסבר אחר, וגם אותו לא אוכל לשלול לנוכח המענה, שקיבל התובע מהמוקד הטלפוני בזמן-אמת, הוא כי האוטובוס אכן חווה תקלה ועל כן הוא לא יצא בזמן אלא איחר ממשית בהגעתו לתחנה.

בית-המשפט לתביעות קטנות בתל אביב-יפו

ת"ק 16818-03-24 קולירין נ' אלקטרה אפיקים תחבורה 2021 בע"מ 23 בספטמבר 2024

6. מכל מקום, משמצאתי אמינה את עדות-התובע, לא אוכל לקבוע כי עלה בידיה של הנתבעת – והנטל המשני עובר כך אל שכמה – לערער עדות זו ולהראות לבית-המשפט, כל צורכה, כי האוטובוס שהיא מפעילה התנהל בדרך, שאפשרה לתובע להשתמש בשירותיו, במקום ובזמן שבחר הוא בהסתמך על המידע אשר מפרסמת הנתבעת. בזאת די, לשיטתי, לקבלתה של התביעה, מקל וחומר במאזן-הסתברויות של הליך אזרחי. כך אני עושה.

7. את הסעד שנחבע – 5,000 שקלים – מצאתי, עם זאת, מופרז. כך הוא אפילו בהתחשב בטענתו של התובע כי הנתבעת היא "שור מועד" ואין הכוונה לפגוע במאן דהוא אלא לדגור במקרים אחרים של איחור ובהם, לפי הטענה, הייתה הנתבעת מעורבת. התובע לא הציג לבית-המשפט מסכת ראיתית, שדי בה לבסס את טענתו למעורבותה של הנתבעת במקרי-איחור רבים, משל זהו מנהגה השגור. אין די בהפניה לכתבה בעיתון, בפרט לאור טענתו של התובע כי הוא עצמו היה מעורב בהליכים נוספים מול התובעת. מה פשוט הוא מלהפנות להליכים הללו לפי פרטיהם? התובע לא עשה כן. עוד לא הניח התובע לפני אסמכתאות לענין גובהו של פיצוי, המשקף את אמות-המידה הקבועות בפסיקתן של הערכאות במקרים מן הסוג הזה. ממילא לא עלה בידו להראות כי הסכום הגבוה, שהוא תבע כאן, עולה בקנה אחד עם אמות-מידה אלו.

8. מכל האמור אני מחייב את הנתבעת לשלם לתובע, בתוך 21 ימים מיום, שבו קיבלה היא לידה פסק-דין זה, סך של 1,300 ש"ח לעילת-התביעה ועוד סך של 300 שקלים להוצאות-המשפט. סכום זה – די בו, לשיטתי, לא רק לפצות את התובע על עוגמת-הנפש ועל הפגיעה באוטונומיה, שנגרמה לו באירוע המדובר, אלא גם להבהיר לנתבעת כי אין מקום להשלים עם איחור. לא ישולם איזה מן הסכומים שפסקתי, במלואו ובמועד, ייתוספו לו הפרשי-הצמדה וריבית לפי חוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961, מיום-התשלום שנקבע ועד למועד-התשלום בפועל.

9. כחובתו, מזכיר בית-משפט זה את הוראתה של תקנה 16 לתקנות שיפוט בתביעות קטנות (סדרי דין), התשל"ז-1976 ומאפשרת, בתנאיה, לבקש מבית-המשפט המחוזי רשות לערער על פסק-דין זה. מועד-החיוב, שקבעתי לעיל, מתחשב במועד הנקוב בתקנה זו.

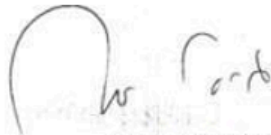

בית-המשפט לתביעות קטנות בתל אביב-יפו

ת"ק 16818-03-24 קולירין נ' אלקטרה אפיקים תחבורה 2021 בע"מ 23 בספטמבר 2024

10. תמליל-הפרוטוקול התבקש מחברת-התמלולים, ששירותיה נשכרו בידי-ההנהלה של בתי-המשפט. הוא יצורף אל התיק הממוחשב ברגע שיתקבל. קובץ-הקול מצוי, כבר כעת, בתיק שבמחשב. ניתן לגשת אליו בגישה ישירה אל מערכת "נט-המשפט" או בסיועה של המזכירות. את העותק המוגדל של פלטי-המחשב אשר צורפו לכתב-ההגנה מתבקשת המזכירות לסרוק אל התיק.

ניתן היום, כ' באלול התשפ"ד, 23 בספטמבר 2024, שלא במעמד-הצדדים.

גיא הימן, שופט

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 52619-06-24 זובידה נ' אגד חברה לתחבורה בע"מ

לפני: כבוד הרשמת הבכירה הלנה בורוכוביץ' ליטוין

התובע:

נגד

הנתבעת: אגד חברה לתחבורה בע"מ 51604118

פסק דין

1. בתובענה זו עתר התובע לשפוטו בגין שלושה אוטובוסים בקו שמספרו 416 בבני ברק, אשר לא הגיעו לתחנה בה המתין, זאת בניגוד לנתונים בלוח הנסיעה שלהם.

ביום 20.8.2023 המתין התובע בתחנת "האדמור מנדבורנא/חזון אי"ש" בעיר בני ברק, בשעה 00:45, לקו האמור. התובע ביקש להגיע לירושלים ולעלות שם על אוטובוס נוסף, שיביאו ליעדו הסופי. לגרסתו של התובע שני אוטובוסים שהיו אמורים לצאת מתחנת המוצא שלהם בקניון איילון, האחד בשעה 00:20 והשני בשעה 01:00 לא יצאו כלל ולא הגיעו לתחנה ובה המתין. התובע המתין אפוא עד אשר אוטובוס אכן הגיע בשעה 01:03 אך לדאבונו לא עצר בתחנה זו כלל. התובע הבין שלא יוכל להגיע לירושלים ולעלות בזמן על האוטובוס שם. נוכח השעה המאוחרת הוא סב על עקבותיו, הלך מרחק לא מבוטל ברגל לכיוון העיר רמת גן בעודו נושא בידו תיק כבד.

התובע לא ויתר והליך על התנהלות זאת לפניה של הרשות הארצית לתחבורה ציבורית במשרד התחבורה. הוא זכה למענה ממנה ביום 16.6.2024 ולפיו פניותיו בנוגע לנסיעתו זו "נבדקו מול נתוני הביצוע של מפעיל התחבורה הציבורית במערכות המשרד ונמצא שהועברו להליך האכיפה המנהלי, ולפיכך הוטל על המפעיל קנס" (נספח 1 לכתב התביעה. ההדגשה - במקור).

בתובענה זו הוא עתר לשפוטו בסך של 4,900 ש"ח בגין עוגמת הנפש שנגרמה לו.

2. הנתבעת הסבירה שהחובה החלה עליה היא להוציא את האוטובוס מתחנת היעד בשעה הנקובה ברישיון של הקו. עם זאת, אין כל חובה כי האוטובוס יגיע ליעדו בתחנות השונות, לאורך המסלול, בשעה המפורסמת. זאת מכיוון שאלו הם זמני הגעה משוערים. בנוסף, משרד התחבורה מנחה את מפעילי התחבורה הציבורית שלא להעלות נוסעים, מעבר למספר המקסימלי המותר, באוטובוס בינעירוני מדובר על עד 10 נוסעים בעמידה.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 24-06-52619 זובידה נ' אגד חברה לתחבורה בע"מ

אשר לנסיעות נושא התובענה, דובר על מספר נסיעות: האחת יצאה בשעה 0:20 והגיעה לתחנה ובה המתין התובע עוד לפני הגעתו; נסיעה נוספת עברה בתחנה האמורה בשעה 00:54 ולשיטתה ייתכן והתובע בחר שלא לעלות על האוטובוס; נסיעה נוספת יצאה מתחנת המוצא בשעה 00:50 ובה שני אוטובוסים, אחד עבר בתחנה ובה המתין התובע אולם גם על זו הלה בחר שלא לעלות; אוטובוס נוסף הגיע לתחנה זו בשעה 1:11 וגם על נסיעה זו לא עלה התובע.

בדיון שהתקיים על-פה, הסביר נציגה של הנתבעת שמתחקור של הנהג, של האוטובוס שהגיע בשעה 00:50 והלה טען שכאשר הוא עבר בתחנה לא היה בה נוסע.

לשיטתה של הנתבעת, התובע לא ניסה לצמצם את נזקיו ולעלות על קו שמספרו 402 ונוסע גם הוא לכיוון ירושלים. לעניין הקנס שלכאורה הוטל, הנתבעת הכחישה ועמדה על כך שהיא כלל לא נקנסה בגין נסיעות אלה.

3. לאחר קריאתו של מלוא החומר שהונח לפניי, על צרופותיו ושמיעתם של הצדדים על-פה בדיון שהתקיים באתי לכלל מסקנה שהתובע הוכיח, כל צורכו, ובקנה המידה הנדרש במשפט האזרחי שלפחות שני אוטובוסים, בשני מועדים נקובים לא הגיעו לתחנה או לא עצרו להעלותו. אני מקבלת את עדותו הברורה של התובע שנמצאה בעיני מהימנה. כמו כן, התובע תמך את טענותיו בפניות למשרד התחבורה ובמענה ששוגר אליו, לרבות ההחלטה להטיל על הנתבעת קנס. התובע הסביר, במענה לטענה שהועלתה בדיון כאילו הוא לא הציג עדים נוספים או צילום של האוטובוס שלא עצר לו – כי בשעה מאוחרת ובה המתין לא היה איש מלבדו בתחנה וכי לו היה מצליח הוא היה עוצר את האוטובוס ועולה עליו ולא מצלם אותו.

מנגד, הנתבעת הציגה גרסאות סותרות כמפורט לעיל ולא טרחה להציג ראשית ראייה לכלל טענותיה האמורות. אני מניחה זאת לפתחו של הנציג מטעמה שהתייצב לדיון ועשה כל שלל ידו על מנת לפרוס את טענות ההגנה באופן רהוט ומיטבי. אולם בכל הכבוד, נמצא לי כל מקום לדחות את טענותיה.

4. אין צורך להכביר מילים בחשיבותה של תחבורה ציבורית תקינה ובהישענות של הציבור על שירותיה. בכל זאת אביא מדבריו של כבוד הנשיא השופט אהרון ברק: "יכולתו של אדם להגיע ממקום למקום בצלילות נסבלת עשויה להיות הכרחית לפרנסה, לקיום חיי משפחה תקינים, לניהול חיים חברתיים מלאים. תחבורה ציבורית זמינה היא אינטרס של כלל הציבור" (בג"ץ 366/03 עמותת מחויבות לשלום וצדק חברתי נ' שר האוצר, פ"ד ס(3) 464, 489 (2005)). ההלכה הכירה בחשיבות לכך שמפעיל של קווי תחבורה ציבורית יעמוד בזמנים, על מנת שלא זו בלבד שלא יהא זמנו של הציבור להפקר אלא כדי שהמסייעים בתחבורה זו יוכלו לחשב את זמנם בצורה מיטבית:

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 24-06-52619 זובידה נ' אגד חברה לתחבורה בע"מ

"טובת הציבור, במקרה שלפנינו – שהאזרח הנזקק להסעה באוטובוס בקו פלוני יוכל לדעת כמעט בודאות שאם יגיע לתחנת המוצא (שאליה בלבד מתיחס לוח הזמנים) יאסף בשעה הקבועה בלוח, ואם יהיה באחת התחנות האחרות – יוכל לחשב בערך מתי יצא לדרכו. זהו שירות יום-יומי רב חשיבות לחלק נכבד מן הציבור וזכותו שהחברה המפעילה את הקו תעשה כל מאמץ, אף מעבר לסביר, כדי לעמוד בחובה שהמחוקק הטיל עליה כתנאי להפעלה זו" (ע"פ 222/78 "דן") אגודה שיתופית לתחבורה ציבורית בע"מ נ' מדינת ישראל, פד"א לג(1) 566, 577 (1979) הסוגריים העגולים וההדגשות – במקור).

5. מכל האמור, התובענה מתקבלת ואני קובעת כי במקרה אחד האוטובוס כלל לא הגיע אל התחנה ובמקרה נוסף האוטובוס שהגיע לא עצר על מנת להעלות את התובע. הדבר הזה מזכה אותו בפיצוי בסך של 1,700 ש"ח בגין כל אחת מן הנסיעות ובסך הכל סך של 3,200 ש"ח. בקביעתו של סכום זה התחשבתי במכלול הפסיקות שעסקו בסוגיות כגון דא; בשעה המאוחרת ובה אירעו הנסיעות; ובאי הנוחות הממשית שנגרמה לתובע בעקבות כך. בנוסף, הנתבעת תשלם לידי התובע סך של 600 ש"ח להוצאותיו.

הסכומים האמורים ישולמו בתוך 30 ימים מיום שתקבל לידיה הנתבעת את פסק דיני זה. איחור יוסיף הפרשי הצמדה וריבית כדין עד למועד התשלום בפועל.

תשומת לבם של הצדדים להוראותה של תקנה 16 לתקנות השיפוט בתביעות קטנות (סדרי דין), תשל"ז-1976, לעניין הכוח להגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי, בתוך 15 ימים ממועד קבלתו של פסק הדין.

המזכירות תמציא את פסק הדין לידי הצדדים בדואר רשום ותסגור את התיק.

ניתן היום, כ"א אלול תשפ"ד, 24 ספטמבר 2024, שלא במעמד- הצדדים.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 52619-06-24 זובידה נ' אגד חברה לתחבורה בע"מ

הלנה בורוכוביץ' ליטוין, רשמת בכירה

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 23-12-62944 בוקבזה נ' מטרופולין - תחבורה ציבורית בע"מ

תיק חיצוני:

לפני כבוד הרשם בכיר שי צרפתי

תובע

נגד

מטרופולין - תחבורה ציבורית בע"מ

נתבעת

פסק דין

- 1
2 **רקע ועיקר טענות הצדדים:**
3 בפני תביעה על סך 36,400 ₪.
4
5 **עיקר טענות התובע:**
6 הנתבעת הינה מפעילת תחבורה ציבורית בעלת רישיון במדינת ישראל. הנתבעת
7 מקבלת מימון ממשרד התחבורה והתחייבה בהתאם לעמוד בתנאי הרישיון שלה.
8 התובע מציין 4 מועדים בהם פעלה הנתבעת שלא כדין.
9 בין היתר מדובר באי הגעת אוטובוס הנתבעת לתחנה מירושלים לטענה בקו 453
10 ולתחנה משהם לירושלים בקו 453. יצוין כי קווים אלו פועלים פעם אחת ביום בלבד,
11 ואין עוד קווים מלבדם בין שני היעדים הללו, כך שקיומם קריטי.
12 ביום 07/06/23 האוטובוס (קו 453) לא הגיע לתחנה מירושלים לטענה. התובע המתין
13 עד השעה 18:00 בערך (לכל הפחות 45 דקות לאחר המועד שהאוטובוס היה חייב
14 להגיע). התובע פנה לנתבעת, בהמתנה של כשעה בטלפון, למעשה מספר שיחות, עד
15 שהתקבל מספר פנייה, 158022. לשיטת הנתבעת "היתה תאונה" (הידועה לנתבעת
16 מספר שעות בטרם המועד אשר היה עליה להגיע לתחנה), ולכן לטענת הנתבעת
17 איחורה מתקבל על הדעת (יודגש, רק הנתבעת איחרה, לא קווים אחרים במקום).

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 62944-12-23 בוקבזה נ' מטרופולין - תחבורה ציבורית בע"מ

תיק חיצוני:

1 בשל אי הגעת קו 453 התובע נאלץ לקחת את קו 277, אשר מגיע הכי קרוב משאר
2 הקווים ליעד לו היה צריך התובע, אך בשל איכות ירודה מאוד של אוטובוסים
3 ותחזוקה לא תקינה, אף פחות מהסטנדרט הנדרש, האוטובוס של הנתבעת נתקע
4 למשך למעלה מחצי שעה, כאשר הנוסעים והתובע ביניהם לא מקבלים כל הסבר מה
5 קורה.
6 בשל מחדלים אלו, התובע פספס פגישה עסקית חשובה מאוד ונגרמו לו נזקים כספיים
7 ולמוניטין, הפסד זמן ועוגמת נפש קשה. הנתבעת לא ראתה לנכון לפצות התובע מעבר
8 להצעה של שתי נסיעות ללא חיוב.
9
10 ביום 08/10/23 שוב האוטובוס של הנתבעת מירושלים לשוהם לא הגיע לתחנה ללא
11 הודעה מוקדמת של הנתבעת.
12 התובע שוב פנה לנתבעת, שוב נאלץ להמתין זמן רב עד למענה, והפעם לטענת התובע
13 הנתבעת השיבה כי בשל המלחמה - אין יותר אוטובוסים. מכך, הנתבעת בניגוד לחוק,
14 לא דאגה לפרסם היעדר הקו לא בתחנה ולא באתר שלה.
15
16 ביום 12/11/23 התובע הגיע לתחנת האוטובוס משהם לירושלים מוקדם מאוד
17 בבוקר, 7:00, על כל הכרוך בכך, אולם האוטובוס שוב לא הגיע.
18 לא מדובר רק בכשל תקשורת, אלא בדין שהנתבעת עשתה לעצמה על חשבון הציבור
19 בתקופה כה מורכבת - עת היא מונעת מהציבור הקו היחיד הקיים פעם ביום בין שוהם
20 לירושלים ובין ירושלים לשוהם - על כל המשתמע מכך.
21 מיותר לציין כי רוב ככל הקווים בארץ חזרו לפעילות, וכי הנתבעת פועלת באופן שאינו
22 הולם על חשבון הנוסעים כדי להשיא רווחים ו/או בשל בעיות שיש לה בחברה, כאשר
23 הציבור משלם את המחיר.
24 התובע פנה לנתבעת פעם אחר פעם כאשר זו לא פעלה כדין, אך תמיד נתקל התובע
25 באטימות קיצונית ובזלזול משווע מצד הנתבעת.
26 כאמור לעיל, הנתבעת אף ממשיכה להפר את הרישיון שלה ואת התחייבותה למשרד
27 התחבורה ולציבור.
28 כמו כן, ביום 12/11/23 הנתבעת לא שלחה את קו 453 בוקר משהם לירושלים או ערב
29 מירושלים לשוהם.

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 62944-12-23 בוקובזה נ' מטרופולין - תחבורה ציבורית בע"מ

תיק חיצוני:

עיקר טענות הנתבעת:

הנתבעת הינה חברה לתחבורה ציבורית המפעילה קווי שירות במספר אשכולות הן באזור השרון, הדרום, שרון-חולון מרחבי ואונו-אלעד.
הנתבעת מציינת כי בכל יום נתון החברה מפעילה כ- 350 קווי שירות ומבצעת כ- 11,500 נסיעות ביום באמצעות כ- 1,600 כלי רכב, כ- 2,000 נהגים ועשרות עובדים תפעוליים אחרים אשר פועלים למקסום ויעילות בביצוע הנסיעות. יחד עם זאת וכמו בכל עסק חי, דינאמי שתלוי גם בכלים מכאניים כמו גם בבני אדם - קורות מעת לעת תקלות תפעוליות או מקרים התלויים בנהגים אשר אינם חפים מטעויות אנוש, בהיעדרויות ומקרים אישיים אחרים וכי לא ניתן לצפות ל- 100% ביצוע שירות בחברה בעלת אופי שירות כמתואר לעיל.

לעניין פעילות הנתבעת יצוין כי נסיעות של הנתבעת יוצאות, ברוב המקרים, במועדן כאשר עיכוב בן מספר דקות לא נחשב כאיחור או הפרה של תנאי רישיון הנתבעת ומדובר ב"מרווח תפעול" מקובל אשר הובא בחשבון על ידי המדינה אשר עשוי להיגרם מהצורך בקליטה מרובה של נוסעים בתחנת המוצא או מעומס בתחנות הקצה שהן לרוב מסוף תחבורה ציבורית או תחנה מרכזית או עיכוב מקו קודם וכיו"ב.

יודגש כי לוח הזמנים בהגעה לתחנות ביניים הינו לוח זמנים משוער והנתבעת אינה מחויבת בלוחות זמנים מדויקים לטובת הגעה לתחנות אלה במהלך ביצוע הקו היות וזמני ההגעה תלויים בתנאי דרך ובמשתנים רבים, כגון: פקקים, עבודות בדרך, מזג אוויר ובלתי צפויים כאלה ואחרים.

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 23-12-62944 בוקבזה נ' מטרופולין - תחבורה ציבורית בע"מ

תיק חיצוני:

1 במסגרת כתב תביעתו, התובע הלן על ארבעה אירועים בלבד.
2
3 **ביחס לאירוע הראשון** מיום 07/06/23, קו 453 של השעה 15:17. הנתבעת טוענת כי
4 נהג הנתבעת ששובץ לביצוע הנסיעה הנ"ל, יצא לדרכו בשעה 18:02, וביצע נסיעה
5 קודמת לנסיעה עליה מלן התובע. למצער, נסיעה זו התעכבה בשל עומסי תנועה
6 ופקקים בדרך וזאת עקב תאונת דרכים אשר לא ניתן היה לצפות מראש, בשל כך לא
7 יכול היה נהג הנתבעת לבצע את הנסיעה כאמור בשעה היעודה ונאלץ לצאת בעיכוב.
8 הנתבעת תציין כי הציעה לתובע פיצוי בגין נסיעה זו ע"ס 36 ₪, אך זה סירב לקבלו.
9 יובהר כי במצב דברים מסוג זה, יש באפשרותו של התובע לעשות שימוש ליעדו
10 במונית (אשר היתה משולמת על ידי הנתבעת) ובכך להקטין את נזקיו. אין מקום
11 לקבל דרישה לחייב את הנתבעת בסך של אלפי שקלים בגין מקרה זה.
12 לתמיכה בטענה זו, הנתבעת צרפה דוח איכון לוויין (GPS) ממערכות הנתבעת לכתב
13 הגנתה. הנתבעת מוסיפה כי ביטולים נעשו באישור משרד התחבורה.
14 **ביחס לאירוע השני** מיום 07/06/23 - קו 277, אשר נוסע מכיוון אלעד לכיוון ירושלים
15 טען התובע כי האוטובוס "נתקע במשך למעלה מחצי שעה" וכתוצאה מכך "איחר
16 לפגישה חשובה". לטענת הנתבעת, טענה זו נטענה באופן סתמי, וללא כל פירוט.
17 לטענת הנתבעת, מדובר בכוח עליון שאינו בשליטת הנתבעת.
18 **ביחס לאירוע השלישי** מיום 08/10/23, קו 453 – האוטובוס לא הגיע לתחנה
19 בירושלים "ללא הודעה מוקדמת". לאחר מכן התובעת הפסיקה להפעיל את קו 453.
20 הנתבעת טוענת כי מדובר ביום הראשון לאחר "השבת השחורה" שבעטיה נפתחה
21 מלחמת "חרבות ברזל". הנתבעת תציין כי חלק גדול מנהגי הנתבעת כמו גם רכבי
22 הנתבעת גויסו בצו חירום לטובת המלחמה ולטובת מתן שירות חיוני למדינת ישראל
23 - ביצוע היסעים עבור הצבא לצורכיו השונים.
24 יובהר כי המשק הישראלי בפועל מושבת, אנשים חששו לצאת מבתיהם, ורבים
25 מעובדי המשק הישראלי לא עבדו באותו שבוע.
26 טענת התובע שלא הופעלו צווי חירום בשבת השחורה אינה נכונה, עוד במהלך השבת
27 הוזעקו כוחות מילואים (עוד טרם שנודע גודל האירוע) וביום ראשון הגיוס הורחב עד
28 שהפך לגיוס כולל. כזכור גם אנשים שלא קיבלו צווי חירום התייצבו בבסיסים ושיעור
29 ההתייצבות במלחמה היה גבוה במיוחד.

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 23-12-62944 בוקובזה נ' מטרופולין - תחבורה ציבורית בע"מ

תיק חיצוני:

קו 453 בוטל ובניגוד מוחלט לאמור בכתב התביעה, שינוי זה אושר ע"י משרד התחבורה ופורסם באתר האינטרנט של הנתבעת. הנתבעת עמדה בעל חובותיה כדין. עם מילוי חובת הנתבעת להסדרה מול הרגולטור ועם ביצוע פרסום ומתן פומביות לשינוי, מילאה הנתבעת אחר חובותיה במלואן ואין לייחס לה כל אחריות, שעה שהתובע ככל הנראה לא התעדכן בסמוך לנסיעתו באתר הנתבעת. לתמיכה בטענה זו הנתבעת צרפה לכתב הגנתה העתק ההודעה על שינוי בלוחות הזמנים שהועלתה לאתר ואישור משרד התחבורה לשינוי.

ביחס לאירוע הרביעי מיום 12/11/23, הנתבעת טוענת כי במועד זה קו 453 עדיין היה מבוטל בשל מלחמת "חרבות ברזל" (באישור משרד התחבורה) אך מאחר והנתבעת חיה במציאות דינאמית ומשתנה כל יום - כפי שכל מדינת ישראל חיה בה באותה עת - השינויים שבאתר הנתבעת היו מתעדכנים בשוטף ולא באופן גורף על מנת שהנתבעת תוכל ל"ייצר" מידע אמין ועדכני בסמוך לכל שינוי בקווים וכך למצער בשל טעות אנוש, הודעה אודות ביטול הקו לא חודשה באתר האינטרנט של הנתבעת. עוד באותו היום ומיד עם היוודע הטעות, ביצעה הנתבעת חידוש של ההודעה באתר הנתבעת. הנתבעת תדגיש כי להבנתה - עדיף לבצע את העדכונים עם "אצבע על ההדק" והדבר הקשה עליה את ההתנהלות באותם ימים, אך עשתה זאת לטובת נוחות הציבור המשתמש בתח"צ ובחרה שלא להוציא הודעה גורפת לביטול הקו עד להודעה חדשה. הנתבעת מציינת כי גם בשל טעות אנוש זו הציעה הנתבעת לתובע פיצוי יפה ומכובד על אף האמור לעיל, אך זה סירב לקבלו. לתמיכה בטענה זו הנתבעת צרפה לכתב הגנתה העתק הודעה על שינוי בלוחות הזמנים שהועלתה לאתר עוד באותו היום ואישור משרד התחבורה לשינוי.

בכל הנוגע לטענות התובע בגין "חוק שש הדקות", בהתאם לחוק הגנת הצרכן, תשמ"א-1981, "חוק שש הדקות" כפי שמכנה אותו התובע בתביעתו (להלן: "סעיף 18(א)(3) לחוק הגנת הצרכן"), אינו חל על הנתבעת כמפעילת תחבורה ציבורית כלל. הנתבעת טוענת כי בהתאם לסעיף 18(א)(3) לחוק הגנת הצרכן, משך ההמתנה לקבלת מענה אנושי, לא יעלה על שש דקות מתחילת השיחה, אך, כמצוין בסעיף 18(א)(1) לחוק הגנת הצרכן, החוק יחול על עוסק המנוי בתוספת השנייה לחוק בלבד.

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 62944-12-23 בוקובזה נ' מטרופולין - תחבורה ציבורית בע"מ

תיק חיצוני:

1 הנתבעת תטען כי התוספת השנייה לחוק הגנת הצרכן קובעת כי החוק חל על חברות
2 סלולר, חברות, שירותי טלפונים ניידים, חברות הכבלים והלוויין, ספקיות אינטרנט,
3 שירותי רדיו, תאגידי מים, חברות הגז, חברת החשמל ושירותי רפואה דחופה. לטענת
4 הנתבעת, החוק אינו חל על מפעילי תחבורה ציבורית.

דין והכרעה:

דין התביעה להתקבל בחלקה, ולהלן נימוקיי:

9 **ראשית**, הנתבעת פעלה שלא כדין בכל הנוגע לאירוע הראשון, השני והרביעי שציין
10 התובע, והציעה לתובע סכום זעום כפיצוי ואף גרמה לטרחה רבה לתובע, במקום
11 לטפל בתלונותיו המוצדקות בפרק זמן סביר תוך הצעת פיצוי כספית ראויה. בכל
12 הנוגע לאירוע השלישי (8/10/23), נחה דעתי שהנתבעת נהגה כדין בשים לב למצב
13 החירום ששרר אותה עת עם פרוץ המלחמה.

15 **שנית**, התובע נקב בסכום כספי מוגזם ביותר מבלי להציג ראיות המצדיקות פיצוי כה
16 משמעותי בדבר נזק שנגרם לו, ככל ונגרם. יתר על כן, מן הראוי היה שהתובע היה
17 דואג לצמצם את נזקיו הנטענים, אולם התובע לא נהג כאמור.

19 **שלישית**, התובע טוען ובצדק כי בהתאם לפסיקה, פיצוי בגין האמור לעיל נועד הן
20 לשם הטבת הנזק שנגרם לנוסע, הן לשם הרתעה והכוונת התנהגותן של אותן חברות.
21 ר' ת"ק (ת"א) 54922-11-15 חליפה נ' קווים תחבורה ציבורית בע"מ (21.03.16) וכן ר'
22 ת"ק 55931-02-17 שכטר נ' אגד אגודת שיתופית לתחבורת בישראל בע"מ (27.07.17)
23 וכי **"יש לראות בחומרה מצב שבו אוטובוס אינו מגיע במועד הקבוע. תחבורה**
24 **ציבורית אמורה להיות אמינה, מהימנה, לשרת את הצרכנים לפי תנאי הרישיון"**
25 (רת"ק) מחוזי (ת"א) 3759-08-17 בלום נ' דן חברה לתחבורה ציבורית בע"מ
26 (8/08/17). כמו כן ציין התובע כי ישנם פסקי דין לפיהם נפסק סך של 2,000 ₪ למקרה,
27 3,000 ₪ למקרה, 4,500 ₪ למקרה, 5,500 ₪ למקרה והפנה לפסיקה הרלוונטית:
28 23761-09-15 (ת.ק.י-ם) קופרברג נ' אגד.

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 62944-12-23 בוקבזה נ' מטרופולין - תחבורה ציבורית בע"מ

תיק חיצוני:

רביעית, אני מקבל את טענת הנתבעת, לפיה סעיף 18(א1)(1) לחוק הגנת הצרכן חל על עוסק המנוי בתוספת השנייה לחוק בלבד, קרי: על חברות סלולר, חברות, שירות טלפונים ניידים, חברות הכבלים והלוויין, ספקיות אינטרנט, שירותי רדיו, תאגידי מים, חברות הגז, חברת החשמל ושירותי רפואה דחופה אך אינו חל על מפעילי תחבורה ציבורית.

סוף דבר:

לאחר שהבאתי בחשבון את טענותיהם של הצדדים האחד כנגד השני ושקלתי את מלוא המידע שבפני ביהמ"ש, אני פוסק כי דין התביעה להתקבל בחלקה.

לסילוק סופי ומוחלט של התביעה, תשלם הנתבעת לתובע סך 4,800 ₪ (1,600 ₪ עבור כל אחד מהאירועים: הראשון, השני והרביעי) בתוספת הוצאות בסך 1,000 ₪ ש"ח והחזר הוצאות אגרה בסך 364 ₪.

הסכומים לעיל ישולמו בתוך 30 יום מיום פסק הדין שאם לא כן יישאו הפרשי הצמדה וריבית כחוק.

ניתן להגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 15 יום ממועד קבלת פסק הדין. המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, א' כסלו תשפ"ה, 02 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.

שי צרפתי, רשם בכיר

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 62944-12-23 בוקבזה נ' מטרופולין - תחבורה ציבורית בע"מ

תיק חיצוני:

בית משפט לתביעות קטנות בנוף הגליל-נצרת

ד' ניסן תשפ"ה, 02 אפריל 2025

ת"ק 3420-07-24 מגן נ' נתיב אקספרס - תחבורה ציבורית בע"מ

תיק חיצוני :

לפני כבוד הרשם הבכיר סולימאן עאמר

התובעת

נגד

נתיב אקספרס - תחבורה ציבורית בע"מ

הנתבעת

פסק דין

- 1
- 2 א. לפני תובענה כספית ע"ס 1,650 ₪ שבהמשך ובהתאם להודעת התובעת מיום 14.8.24 הועמדה
- 3 ע"ס 1,050 ₪.
- 4
- 5 ב. בעיקרה של התביעה נטען, כי אוטובוס אותו הפעילה הנתבעת כקו ציבורי לא הגיע לתחנת אליה
- 6 הוזמן בזמן המיועד.
- 7
- 8 ג. העובדות שלהלן מוסכמות על הצדדים. האוטובוס והגם שמדובר בקו ציבורי מגיע לתחנה עפ"י
- 9 הזמנה מראש של הנוסע; התובעת הזמינה ביום 5.6.24 את קו האוטובוס 34 הפועל מ"ראס
- 10 אלעין" לאזור התעשייה תרדיון לצורך עליה בתחנת הביניים "צביה"; האוטובוס רשאי להגיע
- 11 ישירות לתחנה אליה הוזמן ללא מעבר בכל תחנות הקו ובתנאי שיגיע לאותה התחנה בזמן שנקבע
- 12 אילו היה עושה את כל המסלול.
- 13
- 14 ד. המחלוקת היחידה נוגעת לשעה שבה היה אמור האוטובוס להיות בתחנת "צביה" כאשר לטענת
- 15 התובעת הוא היה אמור להגיע בשעה 19:00, ואילו לשיטת הנתבעת האוטובוס מגיע לתחנת צביה
- 16 תוך כ- 10 דקות מאז תחילת המסלול בשעה 18:30 ומשכך לא נפל פגם בשעה שבה הוא עזב את
- 17 התחנה. לטענת הנתבעת האוטובוס הגיע לתחנת צביה בשעה 18:15 והמתין עד לשעה 18:39.
- 18
- 19 ה. לטענת התובעת בנה הגיע לתחנת "צביה" בשעה 18:45 והמתין בה, ולאחר בירור שנערך מול
- 20 הנתבעת נמסר לה, כי האוטובוס כבר חלף על פני התחנה ומשכך, היא סבורה כי היא זכאית לקבל
- 21 פיצוי בנסיבות הנטענות על ידה.
- 22
- 23 ו. לאחר שעיינתי בכתבי הטענות ושמעתי את הצדדים בישיבת היום הגעתי למסקנה, כי יש לקבל
- 24 את התביעה בחלקה. אנמק להלן.
- 25
- 26 ז. במסגרת הודעת התובעת מיום 14.8.24 היא הציגה מסמכים המלמדים על המרחק בין תחנת
- 27 היציאה "ראס אלעין" לבין התחנה אליה הוזמן האוטובוס "בצביה" אשר עומד על 20 ק"מ תוך

בית משפט לתביעות קטנות בנוף הגליל-נצרת

ד' ניסן תשפ"ה, 02 אפריל 2025

ת"ק 3420-07-24 מגן נ' נתיב אקספרס - תחבורה ציבורית בע"מ

תיק חיצוני :

- 1 שהבהירה, כי על מנת שהאוטובוס יגיע תוך כ-10 דקות היה עליו לנסוע במהירות 120 קמ"ש
2 עובדה שאיננה הגיונית.
- 3
4 ח. במהלך הדיון הגישה הנתבעת מסמך המלמד על מסלול נסיעת האוטובוס (נ/2) והכולל עמודה
5 המתעדת את ה"מרחק במטרים מתחנה מוצא" והנציג מטעם הנתבעת אישר במהלך הדיון, כי
6 המרחק בין תחנת היציאה "ראס אלעין" עד לתחנת "צביה" הינו כ-21.5 ק"מ חישוב שנערך ע"י
7 הצדדים במהלך הדיון על סמך אותו המוצג. אם כי, באותו המוצג ניתן ללמוד מאותה העמודה,
8 כי המרחק האמור עומד על 23.07 ק"מ.
- 9
10 ט. משכך, טענת הנתבעת כי האוטובוס יצא מתחנת צביה בשעה 18:39 מובילה למסקנה, כי יצא
11 קודם לזמן שהיה אמור לצאת מאותה התחנה אילו היה עושה את כל הקו בהתאם לתנאי הרישיון.
12 אנמק את מסקנתי.
- 13
14 י. בחישוב פשוט עפ"י הנוסחה של חישוב מרחק הנסיעה, בהתחשב במהירות הנסיעה והזמן שחלף
15 לביצועה, מוביל למסקנה, כי על מנת שהאוטובוס יגיע תוך 9 דקות, היה עליו לנסוע במהירות של
16 כ-154 קמ"ש (23.07 ק"מ/0.15 השעה) ונציג הנתבעת אישר בדיון כי האוטובוס לא נסע במהירות
17 120 קמ"ש כטענת התובעת.
- 18
19 יא. לאמור לעיל יש להוסיף, כי הנתבעת לא העידה מטעמה את הנהג אשר ביצע את קו הנסיעה ביום
20 הנטען ואף ולא כל נהג אחר אשר מבצע את אותו הקו, על מנת ללמד על הנתונים בפועל של ביצוע
21 הקו, תוך התייחסות למהירות הנסיעה, תוואי הכביש והזמן שהיה לוקח לאוטובוס כדי להגיע
22 לתחנת "צביה" אילו היה מבצע את כל מסלול הנסיעה.
- 23
24 יב. אשר לשיעור הפיצוי. התובעת עתרה לחייב את הנתבעת בפיצוי בשיעור 150 ₪ בגין ההמתנה
25 בתחנה ופיצוי לבעלה בשיעור 200 ₪ על שנאלץ לאסוף את בנם והוצאות שהוציא לצורך כך, לצד
26 הוצאות משפט בשיעור 700 ₪.
- 27
28 יג. במכלול השיקולים אני סבור שנכון להעמיד את שיעור הפיצוי על סך של 100 ₪ הכוללים את זמן
29 הבטלה, ההמתנה לשווא והצורך לדאוג לבן התובעת להסדר חזרה הביתה.
- 30
31 יד. אשר על כן אני מחייב את הנתבעת לשלם לתובעת סך של 100 ₪ בתוספת 600 ₪ בגין הוצאות
32 משפט.
- 33
34 טו. הסכום הכולל ישולם תוך 30 ימים מהיום אחרת יישא בהפרשי ריבית שקלית החל מהיום ועד
35 המועד התשלום המלא בפועל.
- 36

בית משפט לתביעות קטנות בנוף הגליל-נצרת

ד' ניסן תשפ"ה, 02 אפריל 2025

ת"ק 3420-07-24 מגן נ' נתיב אקספרס - תחבורה ציבורית בע"מ

תיק חיצוני :

1 זכות הגשת בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי בנוף הגליל – נצרת תוך 15 ימים מיום המצאת
2 פסק הדין.

3

4

המזכירות תמציא בדואר רשום.

5

6

7

ניתן היום, ד' ניסן תשפ"ה, 02 אפריל 2025, בהעדר הצדדים.

8

9

סולימאן עאמר, רשם בכיר

10

11

12

13

14

15

בית משפט לתביעות קטנות בחיפה

ט' ניסן תשפ"ה, 07 אפריל 2025

ת"ק 38923-09-24 ברוך נ' אגד חברה לתחבורה בע"מ

תיק חיצוני:

בפני כבוד הרשם הבכיר, בנימין בן סימון

תובע

נגד

אגד חברה לתחבורה בע"מ

נתבע

פסק דין

חברת אגד טענה כנגד נוסע, הוא התובע, כי לא ביצע תיקוף כאשר נסע באוטובוס בקו 25 בחיפה. לטענתה, שני מבקרים של אגד אשר ביצעו "אכיפה סמויה" באוטובוס ניגשו לתובע שחינו אדם מבוגר בדרישה שיראה כי ביצע תיקוף. התובע ביצע תיקוף, אך המבקרים טענו כי ביצע תיקוף רק לאחר שניגשו אליו. לטענת אגד, התובע לא רצה להראות תעודת זהות ועל כן הורו לנהג לסגור את האוטובוס ולנסוע לתחנת המשטרה הקרובה בניגוד לרצונו של התובע. התובע הגיש תלונה במשטרה, אך אגד לא עשתה כן. אקדים את המאוחר ואציין כי דרישת מבקרי אגד אשר היו לא היו לבושים מדים להזהות, איננה חוקית, שכן בהתאם לתקנות על המבקרים להיות לבושים במדים. כך מורה סעיף 61 לפקודת התעבורה. וכך נאמר: "נציג בעל הרישיון לא ימלא את תפקידו, אלא אם כן הוא לובש מדים המזהים את תפקידו". עיכוב והובלה של נוסע על ידי עובדי אגד שאינם שוטרים לתחנת משטרה הינה מעשה המחייב שיקול דעת שכן משמעו הינו שלילת חירותו של אדם ופגיעה בכבודו בניגוד לחוק כבוד האדם וחירותו. ואולם דומה שלא הופעל כל שיקול דעת בעניין ואף אגד לא טרחה להסביר בכתב הגנתה פשר התנהגותה כלפי התובע; התנהגות אגד כלפי התובע הביאה אותי לראותה כאחראית בניזקין כנגד התובע ולחייבה לשלם לו סך של 5,000 ₪ וכן 2,000 ₪ הוצאות משפט.

התובע טוען, כי תביעה זו מוגשת בגין התנהגות פוגענית, משפילה ומאיימת של נציגי הנתבעת אשר שימשו כמבקרים באוטובוס. לטענתו, זוג מבקרים, שלא היו מזוהים כדין (לא לבשו מדים ולא ענדו תג), התנפלו על התובע מיד לאחר עלייתו לאוטובוס בטענה שלא תקף את הנסיעה וזאת בפני כל נוסעי האוטובוס.

לטענתו, למרות שהתובע הציג בפניהם את התיקוף שביצע, הם סרבו לבדוק אותו וביקשו לקנוס אותו שלא כדין.

בתאריך 24.5.23 בשעה 13:53 נסע התובע קו 25 בתחנה ברחוב הנביאים פינת אחד העם בחיפה. לדבריו, הוא התיישב בכיסא ליד הדלת האחורית ופתח את היישוב "מוביט" לצורך תיקוף

בית משפט לתביעות קטנות בחיפה

ט' ניסן תשפ"ה, 07 אפריל 2025

ת"ק 38923-09-24 ברוך נ' אגד חברה לתחבורה בע"מ

תיק חיצוני:

הנסיעה. הוא לדבריו, סרק, את קוד האוטובוס וביצע את פעולת התיקוף. בעודו עושה כן, קפצו עליו זוג מבקרים שישבו בספסלים האחוריים של האוטובוס. הם לא היו מזוהים בהתאם לסעיף 61(ד) לפקודת התעבורה, והפנייה אליו הייתה פתאומית, מבהילה ומאיימת. לדבריו, נציגי התובעת ביצעו מארב מתוכנן, כשהם מסתתרים מאחור בכוונה ללכוד אנשים שלא מתקפים את הנסיעה, לקפוץ עליהם ולתפוס אותם לצורך הגשת דוח. לטענתו מדובר במהלך מתוכנן בהוראת הנתבעת ובניגוד לחוק.

לטענתו, נציגי התובעת טענו שלא תיקף את הנסיעה. זאת למרות שהם לא בדקו את התיקוף שביצע. הם ביקשו שיציג בפניהם תעודת זהות ולרשום לו דוח, מבלי שבדקו את התיקוף. הוא ביקש שייבדקו את התיקוף, אך הם סרבו בטענה שהתיקוף בוצע לאחר שהתובע הבחין במבקרים. לדבריו, הוא חזר ואמר שיבדקו באפליקציה ובה מצויים כל הפרטים. הם סרבו "והחליטו לכלוא" אותו באוטובוס. הם החליטו להוריד את שאר הנוסעים בתחנה הבאה תחנת העירייה, וחזרו לנהג לנסוע למשטרת חיפה.

לטענת התובע, המבקרים התנהגו באלימות מאיימת, השפלה וביזוי בפני כל נוסעי האוטובוס, כלאו אותו באוטובוס ולקחו אותו בניגוד לרצונו ובניגוד לדין לתחנת המשטרה. לדבריו; "משהגענו לתחנת המשטרה, חיכו לנו שלושה שוטרים אשר בררו את טענות הצדדים, ומשראו שאכן תקפתי את הנסיעה שחררו אותי לדרכי".

לדבריו הוא סובל ממחלות אשר הוכרו כנכות בביטוח לאומי. הכליאה באוטובוס יצרה תחושה של חוסר אונים. הוא חווה רגרסיה בריאותית, קוצר נשימה, לחץ בחזה וכן התקף חרדה. הוא היה במצב מסכן חיים. לדבריו, במשך תקופה ארוכה הסתגר בביתו והמעייט לצאת, סבל מסיוטים ומתסמינים פוסט טראומטיים. הוא אף החל ליטול חומרי הרגעה.

לטענתו, למרות שביצע את התיקוף בזמן, המבקרים סרבו לבדוק את התיקוף בטענה כי הוא בוצע רק לאחר שפנו אליו. הטענה אינה סבירה שכן האוטובוס היה במרחק של כ-20 מטר בלבד מתחנת היציאה.

לטענתו, מדובר בהתנהלות לא חוקית מצד המבקרים; המבקרים כלאו את התובע באוטובוס והסיעו אותו ללא רצונו ובניגוד לדין לתחנת המשטרה. כל זה בטענת שווא שלא ביציתי תיקוף. בתחנת המשטרה בחיפה, חיכו מחוץ לתחנה שלושה שוטרים. השוטרים בדקו את

בית משפט לתביעות קטנות בחיפה

ט' ניסן תשפ"ה, 07 אפריל 2025

ת"ק 38923-09-24 ברוך נ' אגד חברה לתחבורה בע"מ

תיק חיצוני:

גרסאות הצדדים ראו שהתובע תיקף את נסיעתו כנדרש, הם שחררו את התובע ללא כל פעולה נוספת. לאחר האירוע, התובע הגיש תלונה במשטרה נגד המבקרים וחברת אגד.

לטענתו, התנהלות המבקרים עולה כדי ביצוע עוולת לשון הרע לפי חוק איסור לשון הרע תשכ"ה – 1965 סעיפים 1 ו-2 אשר קובעים כי לשון הרע היא כל דבר שפרסומו עלול להשפיל אדם בעיני הבריות או לבזותו בשל מעשים או התנהגות המיוחסים לו. התנהלות זו של נציגי החברה בפרהסיה השפילה את התובע בפני כלל הנוסעים ובפני עצמו. התנהלות המבקרים נעשתה בזדון ובחוסר תום לב תוך כוונה לפגוע בתובע ולהשפילו. המעשה גרם לתובע עוגמת נפש רבה.

לאור האמור לעיל, מתבקש בית המשפט לפסוק לתובע סעדים פיצוי בגין הפרת חוק לשון הרע: פיצוי בסך של 5,000 ₪ ללא הוכחת נזק בהתאם לסעיף 7 א (ג) לחוק איסור לשון הרע וזאת בגין הפגיעה בכבודו ובשמו הטוב של התובע.

לטענת אגד יש לדחות את התביעה. בשנת 2023 התמודדו מפעילי התחבורה הציבורית עם תופעת אי תיקוף ברמה של למעלה מ-20% מהנוסעים. משמע כל נוסע חמישי לא תיקף את הנסיעה בעת העלייה לאוטובוס. משרד התחבורה חייב את המפעילים לאכוף תיקוף בדרכים שונות. ביום 21.5.23 בסמוך לשעה 13:50 עלה התובע לקו שירות אוטובוסים אותו מפעילה אגד ברישיון ממשרד התחבורה. שני מבקרים ביצעו "אכיפה סמויה" באוטובוס. המבקרים הבחינו שהתובע עלה לאוטובוס ולא תיקף. רק כאשר קמו אליו חבשו כובע מבקר והזדהו עם תג על דש חולצתם הוא "ניזכר לתקף". על פי ההנחיות, אירוע מעין זה מחייב הגשת דוח. המבקרים ביקשו ממנו להזדהות באמצעות תעודה כמתחייב בפקודת התעבורה, אך התובע סרב להזדהות והחל להתנהג באלימות פיזית ומילולית שכללה איומים ואף דחיפות. בשלב זה כאשר המבקרים חשו מאוימים הם צלצלו למשטרה וביקשו להזמין ניידת. מאחר ועצירה במקום הייתה חוסמת את הכביש ואת נתיב האוטובוסים הורו המבקרים לנהג לנסוע לתחנת משטרה בחיפה מרחק של כמה דקות נסיעה.

השוטרים שהמתינו להם בתחנה בררו את הנסיבות, דרשו מהתובע תעודה מזהה ומסרו את פרטיו למבקרים שרשמו לתובע דוח.

יצוין כי בתגובתו הראשונה למבקרים, אמר: "באתי לשלם ושכחתי לשלם אני מגיש תלונה ואני תובע אתכם".

יודגש, כי התובע לא שילם את הקנס עד היום והחוב בגינו הועבר לגבייה בהוצאה לפועל. התובע הגיש התנגדות ונפתח תיק בבית משפט השלום בחיפה. במקביל התובע הגיש תביעה זו.

בית משפט לתביעות קטנות בחיפה

ט' ניסן תשפ"ה, 07 אפריל 2025

ת"ק 38923-09-24 ברוך נ' אגד חברה לתחבורה בע"מ

תיק חיצוני:

יצוין כי במהלך השנים 2022-2023 התובע קיבל שני דוחות נוספים בגין נסיעה ללא תשלום בתחבורה ציבורית. לאור העובדה כי לא שילם את הדו"חות. שני הדוחות הוגשו לגבייה בהוצאה לפועל. למעשה ניתן ללמוד על אדם שבאופן קבוע נמנע משלם בגין נסיעותיו. בכל פעם נכנס לעימות מיותר עם המבקרים אשר עשו עבודתם נאמנה. לא מספיק כי התובע אינו משלם את חובותיו, אלא הוא גם פונה בתביעה לבית משפט ודורש פיצוי מהנתבעת על משקל "הרצחת וגם ירשת". כל טענותיו לעניין לשון הרע מתוך כוונה לפגוע וטענותיו לבעיות רפואיות שנגרמו לו כתוצאה מהאירוע מוכחות על הסף וניכר כי נטענו בעלמא ללא סימוכין תימוכין או מסמכים רפואיים. אשר על כן, בית המשפט מתבקש לדחות את התביעה ולחייב את התובע בהוצאות משפט.

לאחר עיון בטענות הצדדים ובראיות הגעתי למסקנה כי דין התביעה להתקבל. להלן טעמי לכך;

להלן הממצאים העובדתיים שנחשפו בפני;

התובע עלה לאוטובוס בקו 25 בחיפה בתחנת המוצא וזאת לפי אמירתו הוא ולפי הדוח שנרשם על ידי מבקרי אגד ברחוב התנאים. הוא התיישב. מיד לאחר עלייתו ניגשו אליו מבקרי אגד ודרשו ממנו להראות כי תיקף את הנסיעה שלו. דומה שאין מחלוקת כי תיקף את הנסיעה. דומה שתקף את הנסיעה בעת שהמבקרים היו בדרכם אליו. **לפי מיטב התרשמותי המבקרים של אגד לא התייחסו לתובע בסבלנות ואורך רוח, כי אם בגסות.** יתר על כן המבקרים היו ללא מדים שאפשרו את זהותם ואני מאמין לגרסת התובע לפיה היו ללא מדים וזאת בהתאם לכתב ההגנה ובו נאמר שהמבקרים הסתוו וזאת על מנת ללכוד את הנובעים שאינם מתקפים.

אינני מאמין לגרסת המבקרת שהעידה בבית המשפט ולפיה חבשה כובע, ובכל מקרה אין להסתפק בחבישת כובע כמדים. אני קובע שהמבקרים היו ללא מדים וזאת בהתאם להודאת אגד. אינני מאמין לגרסת המבקרת לפיה היא והמבקר השני המתינו שלוש תחנות ואז ניגשו אל התובע. בעניין זה אני מקבל את עדות התובע ולפיה האוטובוס הספיק לנסוע מרחק קצר מאוד מתחנת המוצא ואז ניגשו אליו המבקרים.

אינני נותן אמון בטענת אגד לפיה המבקרים ביקשו ממנו להזדהות באמצעות תעודה והתובע סירב להזדהות והתנהג באלימות פיזית שכללה איומים ואף דחיפות. שמעתי את עדות המבקרת ולא נאמר בגדרה ולא אוזכרה בה כל מילה על אלימות. בעניין זה אני סבור שהתובע

בית משפט לתביעות קטנות בחיפה

ט' ניסן תשפ"ה, 07 אפריל 2025

ת"ק 38923-09-24 ברוך נ' אגד חברה לתחבורה בע"מ

תיק חיצוני :

לא מסר את תעודת הזהות שלו והסכים למסור תעודה מזהה אחרת. אי לכך, אינני נותן אמון בגרסת אגד ולפיה המבקרים חשו מאוימים. לפי מיטב שיפוטי, המבקרים רצו להפעיל לחץ רב על התובע וחשו כי הדרך הנכונה ביותר לעשות כן הינה באמצעות הובלתו באוטובוס סגור לתחנת המשטרה הקרובה.

המחלוקת בענייננו היא מחלוקת עובדתית. במצב כזה נדרשת הערכאה הדיונית "לשקול גרסה מול גרסה ולקבוע איזה מהן אמינה יותר בעיניי" (ע"א 11100/02 רונן חצור נ' ניסים דותן, פורסם בנבו, ניתן ביום 16.2.04). אני מעדיף את גרסת התובע על פני גרסת אגד, ברוב הנושאים ולהלן אנמק;

ראשית, חמור מאוד בעיניי כי המבקרים לא היו לבושים במדים ואגד אף הודתה בכתב הגנתה כי "שני מבקרים ביצעו אכיפה סמויה באוטובוס". אגד בעניין זה פעלה בניגוד לאמור בחוק. בהתאם לפקודת התעבורה סעיף 161. ולפיה;

"נציג בעל הרישיון לא ימלא את תפקידו, אלא אם כן הוא לובש מדים המזהים את תפקידו, בצבע ובצורה שלא יהיה בהם כדי להטעות כנחזים להיות מדי משטרה, והוא עונד באופן גלוי תג המזהה אותו ואת תפקידו."

בהתאם לחוק מנוע היה מהמבקרים לפעול לרבות הצגת דרישה לתובע להציג תעודה מזוהה. די בכך כדי לקבל את עמדת התובע, שכן החליק כולו לא היה חוקי;

זאת ועוד, אני סבור שהתובע הציג בפני המבקרים כרטיס זיהוי אחר ולא תעודת זהות, שכן היה מעוניין להוכיח כי תיקף את כרטיסו. אעיר כי בהתאם למידע המפורט שנמצא בידי אגד והמצוי ברב קו של התובע, ואשר נחשף בכתב הגנתה, לא אתפלא באם התובע לא היה מוכר למבקרים משכבר הימים ומכך הם פעלו כפי שפעלו כנגדו.

מעל כל האמור, אני סבור שלאגד לא הייתה כל סיבה רצינית לעכב אדם ולהובילו לתחנת המשטרה באוטובוס סגור לאחר שהורו לשאר הנוסעים לרדת הימנו. מדובר בעיכוב אדם; פעולה השוללת את חירות, פוגעת בכבוד, ומשפילה. צריכה להיות סיבה מאוד רצינית להפעיל מהלך שכזה. מבחינת אגד דומה שהדבר כה קל בעיניה עד כי לא טרחה לגבות את המהלך שביצעה בהפניה לחוק או לפסיקה שמאפשרת פעולה כה חמורה הפוגעת בכבוד האדם וחירותו.

בית משפט לתביעות קטנות בחיפה

ט' ניסן תשפ"ה, 07 אפריל 2025

ת"ק 38923-09-24 ברוך נ' אגד חברה לתחבורה בע"מ

תיק חיצוני :

מעל לצורך אעיר שבמהלך הדיון לשאלתי העיר נציג אגד שניתן להוביל אדם באמצעות אוטובוס אגד לפי תקנה 442 לתקנות התעבורה.

תקנה 442 (א) קובעת כדלקמן;

"היה יסוד להאמין כי נוסע עבר על תקנות אלה, רשאים הנהג, הכרטיסן או המבקר לדרוש ממנו לזהות עצמו ולמסור את כתובתו על ידי תעודה מתאימה, ובאין לו תעודה - על ידי אישור של נוסע אחר שזיהה עצמו על ידי תעודה. לא הזדהה הנוסע כאמור, רשאי הנהג להסיע מיד את האוטובוס לתחנת המשטרה הקרובה.

(ב) נהג, כרטיסן או מבקר רשאים להוציא מן האוטובוס נוסע שעבר על תקנות חלק זה, לרבות על ההוראות שניתנו על-פיהן.

(ג) היה לנהג או לכרטיסן יסוד להאמין כי נעברה באוטובוס עבירה נגד גופו או רכושו של אדם, יסיע הנהג את האוטובוס לתחנת המשטרה הקרובה - אם נתבקש לעשות זאת.

(ד) היה שוטר באוטובוס במקרים המפורטים בתקנות משנה (א) עד (ג) או שנראה במקום סמוך לו, יפנו אליו ויפעלו לפי הוראותיו."

בעניין שלפנינו לא הוכחה אלימות ולמבקרים לא הייתה זכות לדרוש תעודה מזהה או תעודה אחרת. אי לכך העיכוב וההובלה למשטרה הייתה פעולה לא חוקית. תימוכין למסקנה זו ניתן לקבל בשניים; ראשית, אגד לא הגישה תלונה כנגד התובע. הדעת נותנת שבאם התובע עבר עבירה כלשהי הרי שאגד הייתה מגישה תלונה נגדו בתחנת המשטרה לאחר שהובילה אותו לשם. מצד שני בדבריה של המבקרת לא אוזכרה המילה אלימות ולא נאמר בעדות בע"פ שהתובע היכה אותה או המבקר השני.

לחובת אגד יש לזקוף את העובדה שאגד לא הציגה ראיות שחובה היה להציג; המבקר השני לא התייצב למסור עדות ולגבות את המבקרת שהתייצבה לבדה למסירת עדות. כמו כן, אגד לא הציגה סרטון וידאו שהיה ברשותה ותיעד את המקרה. טענת אגד ולפיה התובע השתהה במסירת עדותו גרמה לכך שסרטון הווידאו לא יישמר לא מקובלת שכן מדובר במקרה לא שגרתי, חמור ביותר, ושבמהלכו הגיש התובע תלונה במשטרה כנגד אגד. אני סבור שנציגי אגד צריכים היו לצפות בסרטון הווידאו שתיעד את המקרה והעדיפו שלא להציגו בבית המשפט שמא יפעל לחובתם.

בית משפט לתביעות קטנות בחיפה

ט' ניסן תשפ"ה, 07 אפריל 2025

ת"ק 38923-09-24 ברוך נ' אגד חברה לתחבורה בע"מ

תיק חיצוני :

ההלכה בעניין זה היא שהימנעות מהבאת עד מפתח או מראיה פועלת כנגד הנמנע מהבאתו לעדותו. בנסיבות אלו חלה החזקה הראייתית בדבר הימנעות התובע מהבאת ראיה, ולפיה, אם בעל דין נמנע מהבאת ראיה רלוונטית שבהישג ידו, ניתן להסיק שאילו הובאה הראיה היא הייתה פועלת נגדו, ויש בהימנעותו מלהציגה כדי לאשש את גרסת הצד שכנגד (ראו ע"א 55/89 קופל (נהיגה עצמית) בע"מ נ' טלקאר חברה בע"מ, מד(4) 595).

"אי הבאת עד רלוונטי מעוררת, מדרך הטבע, את החשד, כי יש דברים בגו וכי בעל הדין, שנמנע מהבאתו, חושש מעדותו מחשיפתו לחקירה שכנגד... ככלל, אי העדת עד רלוונטי "יוצרת הנחה לרעת הצד שאמור היה להזמין...". (ראו ע"א 641/87 קלוגר נ' החברה הישראלית לטרקטורים וציון בע"מ, פ"ד מד(1))

באשר לפיצוי, בעניין של עיכוב שלא נעשה כדין נאמר בעניין תא (הרצ') 19-07-19667 שני שחם נ' מדינת ישראל כדלקמן;

"אשר לגובה הפיצוי. הבאתי בחשבון את כלל הנסיבות, לרבות התנהגות השוטר כליף כולל הודעתו מספר פעמים כי היא עצורה למרות אי ביצוע מעצר אלא עיכוב, התנהגות התובעת, וכן את העובדה שמעת העיכוב בשעה 8:30 לערך ועד השחרור בשעה 10:50 לערך חלפו כשעתיים ומחצה. כן הובאה בחשבון הפגיעה בזכות יסוד של התובעת, חירותה.

כך גם עמדו לעיני פסקי הדין שפורטו בענין גליק בכל הקשור לגובה הפיצוי במקרים שונים (פסקאות יג'-טו' לפסק הדין), אך גם דברי בית המשפט באותו מקרה כי "והרי אין לדבר סוף, כי אף את היום ניתן לחלק למספר השעות, מקום שאין המדובר בעיכוב שאורכו יממה שלמה, ובהתחשב בעובדה שמדובר בעיכוב ולא במעצר מאחורי סורג ובריח, יימצא כי ישולם סכום כסף מזערי שאינו מצדיק הגשת התביעה מעיקרא. כפי שציין לעניין זה המשנה לנשיא מנחם אלון, "אין מידה ואין שיעור לערכה ולאורכה של חירות אדם" (בג"ץ 5304/92 פר"ח נ' שר המשפטים, פ"ד מז (4) 715, 765 (1993)), ולכן לעצם המעצר או העיכוב" (פיסקה יד).

בענייננו העוולה היא פגיעה בכבוד האדם ופגיעה בחירותו באופן בלתי מוצדק ובניגוד לחוק. אני סבור שמדובר בעוגמת נפש חמורה אשר יכולה להיגרם מעיכוב שכזה, וזאת כאשר הסמכות לקבוע את שיעור עוגמת הנפש נתונה לשופט שדן בתיק. סבורני שנגרמה לתובע עגמת נפש מרובה בגין פרשה זו. כידוע, הבסיס למתן פיצוי בגין עוגמת נפש, סבל ואי נוחות מקורו בסעיף 13 לחוק החוזים (תרופות בשל הפרת חוזה), תשל"א-1970, הקובע: "גרמה הפרת

בית משפט לתביעות קטנות בחיפה

ט' ניסן תשפ"ה, 07 אפריל 2025

ת"ק 38923-09-24 ברוך נ' אגד חברה לתחבורה בע"מ

תיק חיצוני :

החווה נזק שאינו נזק ממון, רשאי בית המשפט לפסוק פיצויים בעד נזק זה בשיעור שייראה לו בנסיבות הענין".

בהתייחס לנזק הלא ממוני קבע בית המשפט העליון בע"א 348/79 - חנג דמן נ' יצחק מיכאלי ו-2 אח', פ"ד לה (4), 31:

"... אופיו הלא ממוני של הנזק מקשה על מתן הערכה ממונית בדבר סכומי הכסף, שיהיה בהם כדי לפצות את הנפגע. לעניין זה נקבעה הוראה מיוחדת בסעיף 13 לחוק התרופות, לפיה "רשאי בית המשפט לפסוק פיצויים בעד נזק זה בשיעור שייראה לו בנסיבות הענין". בכך הוקלה במידת מה מלאכת השומה והכימות. עם זאת, אין להפריז במידת ההקלה, שכן שיקול הדעת, שניתן לבית המשפט, צריך להיות מופעל במסגרת השיקולים, הקבועים בחוק התרופות. . . בפסיקת הפיצויים על בית המשפט לשוות לנגד עיניו את העיקרון, כי מטרת הפיצוי היא החזרת המצב לקדמותו, ואין מטרתו הענשת המפר. בהפעלת שיקול הדעת השיפוטי במסגרת סעיף 13 לחוק התרופות, על בית המשפט לשאוף לפיצוי הנפגע, ולא להענשת המפר. סעיף 13 לחוק התרופות לא נועד להוות מנוף לפסיקת פיצויים עונשיים בדיני החוזים. . .".

אני קובע אפוא כי אגד תשלם פיצוי לתובע בסך של 5,000 ₪ וכן 2,000 ₪ הוצאות משפט. הסכום ישולם תוך 10 ימים ממסירת פסק דין זה.

זכות בקשת רשות ערעור בהתאם לתקנות
ניתן היום, ט' ניסן תשפ"ה, 07 אפריל 2025, בהעדר הצדדים.

בית משפט לתביעות קטנות בחיפה

ט' ניסן תשפ"ה, 07 אפריל 2025

ת"ק 38923-09-24 ברוך נ' אגד חברה לתחבורה בע"מ

תיק חיצוני:

בנימין בן סימון, רשם בכיר

בית משפט לתביעות קטנות בפתח תקווה

07 אפריל 2025

ת"ק 10130-11-24 גסר נ' מטרופולין - תחבורה ציבורית בע"מ

בפני כב' השופטת הבכירה ניצה מימון שעשוע

תובע

נגד

מטרופולין - תחבורה ציבורית בע"מ

נתבעת

פסק דין

1
2 בחנתי את עדות התובע ומצאתי אותה מהימנה, לגבי העובדה שבשעה 18:30 כשהמתין לאוטובוס
3 בתחנת קו 85, עבר אוטובוס של הנתבעת ועליו שלט "לא בשימוש", שלא עצר בתחנה אלא המשיך
4 הלאה. שמעתי את הסברי נציגת הנתבעת לגבי הסיבה הטכנית (תקלות GPS) שבעטיה קורה שמופיע
5 על הצג האלקטרוני של האוטובוס הכיתוב "לא בשימוש", במקום מספר הקו אותו הנהג מפעיל כעת.
6 במקרה כזה, הציבור יכול לראות מספר הקו רשום בשלט קטן המוצב בתחתית חלון הקדמי.
7
8 אני קובעת כי מתוך מודעות הנהגים לתקלות GPS, ולכיתוב "לא בשימוש" העלול להטעות את
9 הממתינים בתחנות, עליהם להקפיד כפליים לעצור בתחנה בה נראה אדם הממתין לאוטובוס בקו
10 מסויים, כדי לוודא שהממתין מודע לכך שהאוטובוס העובר הוא באותו קו, חרף השילוט המטעה.
11
12 קל וחומר, כשמדובר בקו שעובר בתחנה רק פעם בשעה (בשעות הערב).
13
14 שוכנעתי כי במקרה דנן הנהג לא עצר ולא וידא כי האדם הממתין בתחנה אינו מחכה לקו 85.
15
16 לפיכך אני מחייבת את הנתבעת לפצות את התובע בסך של 500 ₪ בצירוף אגרת המשפט.
17
18 ניתן היום, ט' ניסן תשפ"ה, 07 אפריל 2025, בהעדר הצדדים.
19

ניצה מימון שעשוע, שופטת בכירה

בית משפט לתביעות קטנות בדימונה

ת"ק 24-09-21005 ברוך ואח' נ' מטרופולין - תחבורה ציבורית בע"מ

לפני כבוד הרשמת הבכירה מיטל פרי

התובעות

נגד

מטרופולין - תחבורה ציבורית בע"מ

הנתבעת

פסק דין

1

2 לפניי תביעה לתשלום פיצוי בסך של 7,000 ₪ בגין אובדן או גניבת תיק שהכיל פרטי לבוש,
3 הנעלה ומוצרי איפור, מתא המטען של אוטובוס קו 52 שהפעילה הנתבעת ביום 15.5.24,
4 שם הונח בעת עלייתן לאוטובוס בדרכן מאשדוד לדימונה.

5 הנתבעת טוענת כי התובעות לא הוכיחו שהתיק אכן נגנב או אבד ובנוסף לא הוכיחו את
6 שווי הציוד שלטענתן היה בו. עוד הוסיפה כי שווי הציוד הנטען בכתב התביעה, אינו סביר.
7 הנתבעת הוסיפה כי היא אינה אחראית למקרי גניבה.

8 בדיון אשר התקיים לפניי סיפרו התובעות אודות נסיבות האירוע. לדבריהן, עם גילוי דבר
9 היעלמות התיק הן פנו לנהג שהופתע בתחילה מדבריהן ובהמשך ניסה לסייע בידן לאתרו,
10 כשהסיען באוטובוס למספר תחנות קודמות בציר הנסיעה. התובעות הוסיפו כי היקף הציוד
11 בתיק הושפע מכך שמדובר היה בחג עצמאות, ובכך שהן לנו בלילה הקודם מחוץ לביתן.
12 לדבריהן, הן פנו למחלקת אבדות אצל הנתבעת וביקשו לצפות בצילומי האבטחה
13 באוטובוס אלא שאז נאמר להן שעליהן להציג אישור משטרה תחילה. לטענתן, גם לאחר
14 שהגישו תלונה במשטרה, נמסר להן מאת הנתבעת שהסרטונים אינם מגלים דבר.

15 נציג הנתבעת טען בדיון שנהג האוטובוס המדובר זכה לתעודת הצטיינות, והדבר מתיישב
16 עם השירותיות שהפגין בסיוע לתובעות בניסיון לאתר את התיק. עוד הוסיף כי באוטובוס
17 ישנן מצלמות המתעדות את תא המטען, והצילום אף מוקרן במהלך הנסיעה על גבי מסך
18 מרכזי באוטובוס כך שהנוסעים יכולים לצפות במתרחש בתא המטען בעת עצירות ופתיחת
19 תא המטען.

20 **דיון והכרעה:**

21 התרשמתי מכנות עדויות התובעות אשר סיפרו לפרטים אודות נסיבות היעלמות המזוודה
22 ומאמצי האיתור. עדויות השתיים, לרבות פניות התובעות לנתבעת בעניין ניסיונות האיתור

בית משפט לתביעות קטנות בדימונה

ת"ק 24-09-21005 ברוך ואח' נ' מטרופולין - תחבורה ציבורית בע"מ

- 1 לא נסתרו. לפיכך, מצאתי לקבל את גרסתן שלפיה תיק הנסיעות שהונח על ידן בתא המטען
- 2 אבד בנסיבות לא ידועות.
- 3 כעת יש להכריע האם אחראית הנתבעת לפצות את התובעות בשל האובדן או גניבה.
- 4 בעניין זה, נקטה הפסיקה בגישה שאינה אחידה בהכרח- קיימים פסקי דין אחדים שקבעו
- 5 שנתבעת היא בבחינת שומר שכר, ומנגד קיימת פסיקה שקבעה כי הנתבעת היא בבחינת
- 6 שומר חנם [לפירוט והרחבה של התפלגות הפסיקה בתחום ראה [ת"ק \(תביעות קטנות ב"ש\) 50140-06-13 אביעד אורן נ' מטרופולין - תחבורה ציבורית בע"מ \(נבו 7.10.2013\) ות"ק](#)
- 7 [\(תביעות קטנות נת'\) 2664-11-18 עמית אליגור נ' מטרופולין - תחבורה ציבורית בע"מ \(נבו](#)
- 8 [27.6.2019](#)].
- 9
- 10 [בת"ק \(תביעות קטנות ב"ש\) 64770-01-24 רות דלגוזי נ' אגד חברה לתחבורה בע"מ \(נבו](#)
- 11 [30.6.2024](#)], קבע בית המשפט כי הנתבעת חברת תחבורה ציבורית, היא בבחינת "שומר
- 12 שכר הנושאת באחריות לפי סעיף 2(ב) לפי [חוק השומרים, תשכ"ז-1967](#) (להלן: חוק
- 13 השומרים), וכך נימק את קביעתו:
- 14 "לאור העובדה כי בצווי פיקוח על מחירי מצרכים ושירותים כגון צו הפיקוח מחירי נסיעה
- 15 בקווי שירות באוטובוסים ומחירי נסיעה ברכבת מקומית, תשפ"ב-2022, יש אזכור
- 16 מפורש לכך שמחיר הנסיעה כולל הובלת מטען יד או מזוודה, לא ייתכן חולק שהנתבעת
- 17 היא שוכר שכר לעניין זה".
- 18 בצניעות אומר, כי קביעת בית המשפט הנכבד האמורה על הנמקתה, נכונה בעיניי ואני
- 19 מוצאת לאמצה לצורך הכרעה בתיק שלפניי.
- 20 סעיף 2(ב) לחוק השומרים מטיל על "שומר שכר" אחריות מוחלטת על אובדן או נזק
- 21 הנגרם לנכס שנמסר לשמירתו אלא אם האובדן או הנזק נגרמו עקב נסיבות שלא היה
- 22 עליו לחזותן מראש ולא יכל היה למנוע את תוצאותיהן.
- 23
- 24 בענייננו, אין חולק כי הנתבעת צילמה את המתרחש בתא המטען במהלך הנסיעה. התובעות
- 25 טענו כי חרף פנייתן לנתבעת לקבל לידן את הצילום, הושבו פניהן ריקם. הנתבעת לא
- 26 הכחישה שאכן כך היה, ובנוסף אף לא ראתה לנכון להציג לפניי את התיעוד הקיים בידה
- 27 לצורך הכרעה. אם תאמר הנתבעת כי אין בידה עוד את התיעוד, יש להשיב כי מצופה היה
- 28 שתשמור כל תיעוד בעניין עד לבירור, זאת בהתחשב בכך שהתובעות פנו אליה בעניין בסמוך
- 29 לאירוע.

בית משפט לתביעות קטנות בדימונה

ת"ק 24-09-21005 ברוך ואח' נ' מטרופולין - תחבורה ציבורית בע"מ

- 1 סוגיית התיעוד של תא המטען, כפי שהתברר בדיון, רחבה יותר מהאמור - שכן נציג הנתבעת
- 2 העיד בדיון, לראשונה, כי בהתאם להנחיות משרד התחבורה, הנתבעת מחויבת להקרין על
- 3 גבי המסך המרכזי באוטובוס את המתרחש בתא המטען במהלך עצירותיו.
- 4 לטענה זו משמעות כפולה - ראשית, משום שהדבר מלמד על כך שהנתבעת צפתה מראש,
- 5 ולמצער נדרשה לצפות מראש, אפשרות של גניבה, לא רק בקו זה אלא באופן כללי. משמעות
- 6 נוספת, קיימת בהיבט הנטל הראייתי - שכן הנתבעת לא הביאה לעדות את הנהג על מנת
- 7 שיעיד בעניין הפעלת המצלמה. לפיכך, ומשדחו התובעות בדיון טענה זו שכאמור אין לה
- 8 זכר בכתב ההגנה, אין בידי לקבל את גרסת הנתבעת שלפיה היתה בידי התובעות אפשרות
- 9 לעקוב בעזרת הקרנת הצילום ע"ג מסך, בזמן אמת, אחר הנעשה בתא המטען בזמן עצירה.
- 10 לאור כל האמור, מצאתי לקבוע כי יש להטיל על הנתבעת אחריות לפיצוי התובעות.
- 11 אשר לשיעור הנזק - התובעות אכן לא צירפו אסמכתאות לגבי שווי הציוד שאוחסן בתיק.
- 12 במספר פסקי דין שדנו בעניין, נעשה שימוש בהכרעה לפי ההלכה של אומדנה דדיינה (ראה
- 13 למשל פסקי הדין המוזכרים לעיל וכן ת"ק (תביעות קטנות י-ס) 1866-05-22 זוסיא
- 14 טברסקי נ' אגד חברה לתחבורה בע"מ (נבו 9.11.2022).
- 15 התובעות הסבירו כי אין ברשותן קבלות לגבי רכישת הפריטים שכן מדובר בפריטים
- 16 בשימוש יום יומי. על יסוד גרסתן המסתברת ובהתחשב בכך שהתובעות פירטו את אותם
- 17 אמצעים ופרטי לבוש שהם בשימוש יום יומי, דומני כי ניתן לבצע הערכה לגבי שווי הציוד
- 18 שנשארו עימן התובעות אשר נסעו ללינה של לילה אחד מחוץ לביתן. בנסיבות העניין אני
- 19 מוצאת להעמיד את שיעור הפיצוי עבור כל אחת מהתובעות על סכום של 750 ₪ כל אחת.
- 20 בנוסף תישא הנתבעת בהוצאות התובעות בסכום כולל של 500 ₪. סך הפיצוי בסך 2000 ₪
- 21 ישולם בתוך 30 ימים.
- 22 ניתן להגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 30 יום.
- 23
- 24 ניתן היום, ט"ז ניסן תשפ"ה, 14 אפריל 2025, בהעדר הצדדים.
- 25

מיטל פרי, רשמת בכירה

- 26
- 27
- 28
- 29

בית משפט לתביעות קטנות ברמלה

ת"ק 25-01-2107 קמינצקי נ' קווים תחבורה ציבורית בע"מ

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט טל ענר

תובעים

נגד

קווים תחבורה ציבורית בע"מ

נתבעים

העתק החלטה מפרוטוקול שניתנה בבית משפט מיום 20 מאי 2025, כ"ב אייר תשפ"ה

פסק דין

לפניי תביעה קטנה נגד חברת אוטובוסים. בשל עיצומי קלדניות לא ניתן היה לנהל פרוטוקול, ולפיכך - בהסכמת הצדדים - פסק הדין יינתן על יסוד כתבי הטענות.

לפי כתב התביעה התובעת המתונה ביום 31.12.24 (עם בן זוגה וחמישה ילדים) לאוטובוס בקו 384 של הנתבעת. אוטובוס חלף בתחנה אך לא עצר. נציג השירות של הנתבעת מסר לה שהאוטובוס לא עצר כי היה מלא. בשל חשש שגם האוטובוס הבא לא יעצור, הלכו התובעת ומשפחתה ברגל לתחנה קודמת ועלו שם לאוטובוס. התביעה היא על סך 2,500 ₪.

הנתבעת מאשרת את הטענה העובדתית (אוטובוס מלא שלא עצר), אך טוענת שיש לדחות התביעה. לדבריה מדובר בקושי תפעולי שגרתי של חברת אוטובוסים. האוטובוס היה מלא בנוסעים וככזה חל עליו איסור חוקי להעלות נוסעים נוספים. לחילופין נטען כי סכום התביעה מופרז והתובעת לא הוכיחה נזקים בשיעור כה גבוה.

**** בכל מקרה, הנוסח המחייב הוא זה שבהחלטה החתומה על ידי השופט

בית משפט לתביעות קטנות ברמלה

ת"ק 25-01-2107 קמינצקי נ' קווים תחבורה ציבורית בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 לאחר עיון בכתבי הטענות דין התביעה להתקבל, אך באופן חלקי. כפי שציננה הנתבעת, תפעול של
- 2 קווי אוטובוס הוא אופרציה מורכבת, כשלעיתים קיים ביקוש רב מהרגיל ובלתי צפוי לשירות, כך
- 3 שאוטובוסים מתמלאים ונוסעים נאלצים להמתין לאוטובוס הבא. להשקפתי אין מדובר
- 4 בהתרשלות או הפרת חובות שבדין בדרגה המצדיקה פיצוי בסדרי הגודל להם טוענת התובעת.
- 5 התובעת ובני משפחתה עלו על האוטובוס הבא, ולהוציא אי-נוחות שנגרמה לה (בפרט בשל היותה
- 6 בהרכב משפחתי הכולל ילדים קטנים), לא הוכחו נזקים בפועל.
- 7
- 8
- 9
- 10 לאור האמור מצאתי לחייב את הנתבעת לשלם לתובעת סך של 250 ₪, בצירוף ריבית שקלית
- 11 מיום הגשת התביעה ועד למועד הפירעון. התשלום יבוצע בתוך 30 יום מהיום. נוכח העובדה
- 12 שמרבית התביעה נדחתה, אין צו להוצאות.
- 13
- 14
- 15
- 16 על פסק דין זה ניתן להגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 15 ימים ממועד קבלתו.
- 17
- 18
- 19
- 20 המזכירות תדוור את פסק הדין לצדדים.
- 21
- 22
- 23
- 24
- 25
- 26

**** בכל מקרה, הנוסח המחייב הוא זה שבהחלטה החתומה על ידי השופט

בית משפט לתביעות קטנות ברמלה

ת"ק 25-01-2235 קמינצקי נ' קווים תחבורה ציבורית בע"מ

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט טל ענר

תובעים

נגד

קווים תחבורה ציבורית בע"מ

נתבעים

העתק החלטה מפרוטוקול שניתנה בבית משפט מיום 20 מאי 2025, כ"ב אייר תשפ"ה

פסק דין

לפניי תביעה קטנה נגד חברת אוטובוסים. בשל עיצומי קלדניות לא ניתן היה לנהל פרוטוקול, ולפיכך - בהסכמת הצדדים - פסק הדין יינתן על יסוד כתבי הטענות.

לפי כתב התביעה התובעת המתונה ביום 13.12.24, עם בן זוגה וחמישה ילדים, לאוטובוס בקו 384 של הנתבעת לכיוון בני ברק. אוטובוס שיצא בשעה 13:30 חלף בתחנה אך לא עצר. נציג השירות של הנתבעת מסר שיש לחכות לאוטובוס הבא. התובעת ובני משפחתה נאלצו ללכת כחצי שעה מפני שהגיעו לבני ברק בשעה בה כבר לא פעלו קווי אוטובוס עירוניים פנימיים, והגיעו למחוז חפצם זמן קצר לפני כניסת השבת, מה שגרם להם ללחץ ו"עוגמת נפש מרובה". התביעה היא על סך 2,800 ש"ח.

הנתבעת מאשרת את הטענה העובדתית (אוטובוס מלא שלא עצר), אך טוענת שיש לדחות התביעה. לדבריה מדובר בקושי תפעולי שגרתי של חברת אוטובוסים שאינו מקים עילת תביעה. האוטובוס היה מלא בנוסעים וככה חל עליו איסור חוקי להעלות נוסעים נוספים. הנתבעת צירפה פלט כרטיס הרב קו של התובעת לפיו עלתה על אוטובוס בשעה 14:08, כך שאין מדובר בהמתנה בלתי סבירה. לחילופין נטען כי סכום התביעה מופרז והתובעת לא הוכיחה נזקים בשיעור כה

**** בכל מקרה, הנוסח המחייב הוא זה שבהחלטה החתומה על ידי השופט

בית משפט לתביעות קטנות ברמלה

ת"ק 25-01-2235 קמינצקי נ' קווים תחבורה ציבורית בע"מ

תיק חיצוני:

גבוה.

הנתבעת הוסיפה וטענה כי קיימת התארגנות תושבים בקבוצת ווטסאפ (ממנה הובאו ציטוטים) לתבוע את חברת קווים תוך ניצול לרעה של הליך התביעה הקטנה. עניין זה לא התברר דיו עובדתי, לא הוכח כי התובעת היא חלק מאותה קבוצה ומכל מקום – אין כל פסול בהתארגנות צרכנית של תושבים כשלעצמה, ויידוע הדדי על זכויות.

לאחר עיון בכתבי הטענות דין התביעה להתקבל, אך באופן חלקי. תפעול של צי אוטובוסים וקווי הסעה הוא אופרציה מורכבת, כשלעיתים קיים ביקוש רב מהרגיל לשירות, כך שאוטובוסים מתמלאים ונוסעים נאלצים להמתין לאוטובוס הבא. להשקפתי אין מדובר בהתרשלות או הפרת חובות שבדין, ודאי לא בדרגה המצדיקה פיצוי בסדרי הגודל להם טוענת התובעת. התובעת ובני משפחתה עלו על האוטובוס הבא, ולהוציא אי-נוחות שנגרמה לה (בפרט בשל היותה בהרכב משפחתי הכולל ילדים קטנים ובשל סמיכות האירוע לשעת כניסת השבת), לא הוכחו נזקים בפועל.

לאור האמור מצאתי לחייב את הנתבעת לשלם לתובעת סך של 250 ₪, בצירוף ריבית שקלית מיום הגשת התביעה ועד למועד הפירעון. התשלום יבוצע בתוך 30 יום מהיום. נוכח העובדה שמרבית התביעה נדחתה, אין צו להוצאות.

על פסק דין זה ניתן להגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 15 ימים ממועד קבלתו.

המזכירות תדוור את פסק הדין לצדדים.

**** בכל מקרה, הנוסח המחייב הוא זה שבהחלטה החתומה על ידי השופט

בית משפט לתביעות קטנות ברמלה

ת"ק 2235-01-25 קמינצקי נ' קווים תחבורה ציבורית בע"מ

תיק חיצוני:

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5

העותרתו החלטה

**** בכל מקרה, הנוסח המחייב הוא זה שבהחלטה החתומה על ידי השופט

בית משפט לתביעות קטנות ברמלה

ת"ק 25-01-4794 שנברגר נ' קווים תחבורה ציבורית בע"מ

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט טל ענר

תובעים

נגד

קווים תחבורה ציבורית בע"מ

נתבעים

העתק החלטה מפרוטוקול שניתנה בבית משפט מיום 20 מאי 2025, כ"ב אייר תשפ"ה

פסק דין

לפניי תביעה קטנה נגד חברת אוטובוסים.

התובע, תושב לוד המתין לקו 884 של הנתבעת מלוד למודיעין עילית. האוטובוס לא הגיע וכתוצאה מכך נגרמו לו עגמת נפש, שיבוש סדר היום וכן "נוזק כלכלי רב". התובע העמיד את תביעתו על 4,000 ₪.

בתביעתו נקב התובע בתאריך נסיעה 31.12.24, אך בדיון בפניי אמר כי מדובר בטעות והארוע התרחש ביום 2.1.25. לפיכך מסתבר שכתב ההגנה בו פירטה הנתבעת את שארע ביום 31.12.24, אינו רלוונטי. עם זאת, נציג הנתבעת היה נכון לקבל את הטענה העובדתית שבמועד המתוקן האוטובוס לא הגיע בזמן וטען שמדובר בקושי תפעולי שגרתי של חברת הסעות שאינו מקים עילת תביעה. לחלופין, טען כי סכום התביעה מופרז ביותר ואינו תואם את המקובל בפסיקה בסוג זה של תביעות.

**** בכל מקרה, הנוסח המחייב הוא זה שבהחלטה החתומה על ידי השופט

בית משפט לתביעות קטנות ברמלה

ת"ק 25-01-4794 שנברגר נ' קווים תחבורה ציבורית בע"מ

תיק חיצוני:

1
2
3 לאחר עיון בכתבי הטענות ושמיעת הצדדים, דין התביעה להתקבל אך באופן חלקי ביותר. תפעול
4 של צי אוטובוסים הוא אופרציה מורכבת, ואיחור מקרי של קו אינו משקף התרשלות או הפרה של
5 הדין באופן שמצדיק פיצוי בסכום לו טען התובע. יצוין כי התובע טען טענות כלליות לגבי נזקים
6 שנגרמו לו אך לא הוכיח את נזקיו מעבר לאי הנוחות המובנת ושיבוש סדר יומו.
7
8
9
10 בשולי הדברים התובע טען שמדובר בתופעה חוזרת של שירות לקוי של חברת האוטובוסים. פסק
11 דין זה עוסק בנסיעתו של התובע ביום הארוע בלבד ואין בפניי טיעון סדור או נתונים לגבי נסיעות
12 אחרות של הנתבעת ולגבי התנהלותה הכללית.
13
14
15
16 בנסיבות העניין, מצאתי לחייב את הנתבעת לשלם לתובע סך של 250 ₪ בצירוף ריבית שקלית
17 מיום הגשת התביעה ועד למועד הפרעון. התשלום יבוצע תוך 30 יום.
18
19
20
21 נוכח העובדה שמרבית התביעה נדחתה, אין צו להוצאות.
22
23
24
25 על פסק דין זה ניתן להגיש בקשת רשות ערעור לבית משפט מחוזי תוך 15 יום.
26
27
28
29 המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים.
30
31
32

**** בכל מקרה, הנוסח המחייב הוא זה שבהחלטה החתומה על ידי השופט

בית משפט לתביעות קטנות ברמלה

ת"ק 4794-01-25 שנברגר נ' קווים תחבורה ציבורית בע"מ

תיק חיצוני:

- 1
- 2
- 3

העותרת והחלטה

**** בכל מקרה, הנוסח המחייב הוא זה שבהחלטה החתומה על ידי השופט

בית משפט לתביעות קטנות בקריות

כ"ח אייר תשפ"ה, 26 מאי 2025

ת"ק 10893-11-24 ארנטרוי נ' אגד חברה לתחבורה בע"מ

תיק חיצוני:

בפני כב' הרשמת הבכירה אסתי שחל

תובעת

נגד

נתבעת אגד חברה לתחבורה בע"מ

פסק דין

- 1
- 2 1. לפני תביעה קטנה בה התבקש פיצוי כספי בסך 5,000 ₪ בגין אירוע שהתרחש ביום
- 3 16.9.2024.
- 4
- 5 2. האירוע התרחש בעת שהתובעת נסעה באוטובוס של הנתבעת מבני ברק לרכסים, אשר לפתע
- 6 עצר בצד הדרך עקב תקלה במנוע אשר מנעה את המשך הנסיעה.
- 7
- 8 3. לטענת התובעת נהג האוטובוס לא מסר לנוסעים כל הסבר בנוגע לעצירה, ורק לאור פניות
- 9 חוזרות מצד הנוסעים הסביר כי מדובר בתקלה. על אף שהחל להיתמר עשן, סירב הנהג לפתוח
- 10 את הדלתות, והנוסעים נאלצו לפתוח אותן בעצמם, ולרדת מהאוטובוס. התובעת ונוסעים
- 11 נוספים פנו לנציגי הנתבעת לצורך קבלת מענה ופתרון למצב שנוצר, אך ללא הצלחה.
- 12
- 13 4. התובעת והנוסעים סברו כי יישלח אוטובוס חלופי מטעם הנתבעת, אולם משהתברר כי לא
- 14 הגיע כל אוטובוס נוסף, עצרו בכוחות עצמם אוטובוס חולף ולעלות עליו. האוטובוס החלופי
- 15 הגיע רק עד לתחנת מרכזית חוף הכרמל חיפה, הנמצאת במרחק של כחצי שעה נסיעה ממקום
- 16 מגוריה של התובעת. עקב כך נאלצה התובעת, יחד עם נוסעות נוספות, לשאת בעלות נסיעה
- 17 פרטית לביתם בעלות מופרזת. בסופו של דבר, הגיעה התובעת לביתה רק בשעה 01:55,
- 18 באיחור ניכר ומשמעותי, תוך סבל ועוגמת נפש רבה.
- 19
- 20 5. לטענת התובעת, הנתבעת התרשלה במתן שירותיה לציבור, לא פעלה כנדרש לשם שמירה על
- 21 בטיחות הנוסעים, ולא סיפקה מענה הולם לנוסעיה. משכך, עותרת התובעת לפסוק לה פיצוי
- 22 בגין הוצאות הנסיעה שנאלצה לשאת בהן וכן בגין עוגמת נפש שנגרמה לה בסכום כולל של
- 23 5,000 ₪.
- 24
- 25 6. בכתב הגנתה הכחישה הנתבעת את הטענות המיוחסות לה ולנהג מטעמה, וטענה כי בניגוד
- 26 לנטען על ידי הנתבעת, הנהג הסביר לנוסעים את סיבת העצירה, יצר קשר מידי עם המוקד

בית משפט לתביעות קטנות בקריות

כ"ח אייר תשפ"ה, 26 מאי 2025

ת"ק 10893-11-24 ארנטרוי נ' אגד חברה לתחבורה בע"מ

תיק חיצוני :

- 1 התפעולי של הנתבעת, ופעל בהתאם להנחיות שנמסרו לו, תוך עצירה זהירה ובטיחותית של
- 2 האוטובוס.
- 3
- 4 7. הנתבעת הוסיפה וטענה כי הנחתה את האוטובוסים הנוסעים באותו ציר תנועה לעצור במקום
- 5 בו עמד האוטובוס התקול, לצורך איסוף הנוסעים והמשך נסיעה. עוד נטען וכי בתחנת
- 6 מרכזית חוף הכרמל חיפה פועלות מוניות, וכי נוסע שהציג קבלה בגין הוצאות נסיעה, היה
- 7 זכאי להחזר כספי בהתאם למדיניות הנתבעת. ואולם, התובעת לא פנתה לנתבעת בכל פנייה
- 8 מוקדמת או בקשה להחזר לפני הגשת התביעה.
- 9
- 10 8. לאחר ששמעתי את עדויות הצדדים, עיינתי בכל חומר הראיות, ושקלתי את טענות הצדדים,
- 11 הגעתי לכלל מסקנה כי דין התביעה להתקבל בחלקה. בהתאם להוראות סעיף 15 (ב) לתקנות
- 12 שיפוט בתביעות קטנות, תשל"ז - 1976, יהא פסק הדין מנומק באופן תמציתי.
- 13
- 14 9. התובעת חזרה בעדותה על טענותיה כפי שפורטו בכתב התביעה (עמ' 1, שורות 10-23).
- 15
- 16 10. מטעם הנתבעת העיד נהג האוטובוס שנכח באירוע. מעדותו עלה כי לאחר שהבחין בתקלה
- 17 טכנית עצר את האוטובוס בצד הדרך, ועדכן את הנוסעים בדבר התקלה. בהמשך ירד מן
- 18 האוטובוס, פתח את מכסה המנוע, וזיהה עשן מיתמר. בעקבות כך, פתח את דלתות
- 19 האוטובוס ואפשר לנוסעים לרדת ממנו בבטחה. במקביל, יצר הנהג קשר עם המוקד התפעולי
- 20 של הנתבעת ועדכן את הממונה במוקד על המצב. המוקדן מסר לנהג את זמני ההגעה
- 21 המשוערים של אוטובוסים נוספים הנוסעים באותו ציר התנועה.
- 22
- 23 11. על פי עדותו, ומדוחות המפרטים את מסלולי נסיעת האוטובוסים (להלן: "הדו"חות") עולה
- 24 כי כעבור כ- 20 דקות מהאירוע נעצר קו 947, עליו עלו חלק מהנוסעים. זמן קצר לאחר מכן
- 25 נעצר גם קו 910 עליו עלו נוסעים נוספים. בהמשך, הגיע למקום גם קו 998 אשר לקח את
- 26 הנוסעים שנותרו יחד עם הנהג לרכסים. עדותו של הנהג הייתה קוהרנטית ואמינה עלי (ראו,
- 27 עמ' 2 לפרוטוקול, שורות 8-24, הדוחות צורפו לכתב ההגנה).
- 28
- 29 12. זמני הגעת האוטובוסים למקום האירוע פורטו בדוחות ומהם עולה כי האוטובוס התקול עצר
- 30 בשעה 22:35 ואילו קו 947 עצר לידו בשעה 22:56, קו 910 בשעה 23:02 וקו 998 בשעה 23:27.
- 31 מדוחות אלה עולה כי פרק הזמן שחלף מרגע האירוע ועד שהנוסעים עלו לאוטובוסים
- 32 הנוספים הוא סביר בנסיבות העניין (נספחים 1-4 לכתב ההגנה).
- 33
- 34 13. מכל האמור לעיל עולה כי נהג האוטובוס פעל במהלך האירוע באופן תקין, אחראי וזהיר,
- 35 בהתאם לנסיבות שנוצרו, וכי הנתבעת סיפקה מענה ראוי, סביר והולם לנוסעים תוך זמן
- 36 סביר, ולפיכך לא נמצא בסיס לקבוע כי התרשלה במילוי חובותיה.
- 37

בית משפט לתביעות קטנות בקריות

כ"ח אייר תשפ"ה, 26 מאי 2025

ת"ק 10893-11-24 ארנטרוי נ' אגד חברה לתחבורה בע"מ

תיק חיצוני :

14. התובעת אמנם לא צרפה קבלה בגין עלות הנסיעה הפרטית מהתחנה מרכזית חוף הכרמל
חיפה לביתה שברכסים, ואולם בעדותה ציינה כי הסכום הכולל עמד על סך של 250 ₪, אשר
התחלק בינה לבין שתי נוסעות נוספות (ראו, עמ' 1 לפרוטוקול, שורות 20-21). בנסיבות
העניין, מצאתי לזכות את התובעת בחלקה היחסי בתשלום בסך של 83 ₪ על דרך האומדנא
- כסכום שנראה סביר בנסיבות העניין.
15. בשאר לרכיב עוגמת הנפש, לא מצאתי הצדקה לפסוק לתובעת בגין ראש נזק זה. אמנם אין
ספק כי התקלה באוטובוס והעיכוב שנגרם בעקבותיה הסבו לתובעת מידה מסוימת של טרדה
ואי נוחות, ואולם אין בכך כדי להצדיק פיצוי נפרד בגין עוגמת נפש. יש לזכור כי תקלות
טכניות הן חלק מהמציאות ויכולות להתרחש הן בכלי רכב פרטיים והן באוטובוסים
ציבוריים. נוסע המשתמש בתחבורה ציבורית, כמו כל משתמש אחר, מודע לאפשרות זו ויודע
כי לעיתים עלולים להיווצר עיכובים כתוצאה מהן. במקרה דנן, מדובר בתקלה טכנית אשר
טופלה על ידי הנתבעת באופן סביר, בתוך פרק זמן יחסית קצר, ותוך דאגה להמשך הסעת
הנוסעים באמצעים חלופיים, והנזק הלא ממוני הנטען אינו חורג מרמת אי הנוחות הרגילה
הכרוכה לעיתים בנסיעה בתחבורה ציבורית.
16. אשר על כן, ונוכח כל האמור לעיל, אני מורה לנתבעת לשלם לתובעת סך של 83 ₪, וזאת בתוך
30 ימים מהיום.
17. משעה שהתובעת לא פנתה אל הנתבעת עובר להגשת התביעה (ראו עדותה, עמ' 3 לפרוטוקול,
שורה 9), ולא אפשרה לה למצות הליך בירור וטיפול בפנייתה בדרכים מקובלות ובלתי
פורמאליות, לא מצאתי לזכותה בהוצאות ההליך, אף כי נפסק לטובתה סכום מסוים.
18. זכות להגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 15 יום.

המזכירות תשלח העתק מפסק הדין לצדדים.

ניתן היום, כ"ח אייר תשפ"ה, 26 מאי 2025, בהעדר הצדדים.

אסתי שחל, רשמת בכירה